

ข้อบังคับกระทรวงกลาโหม

ว่าด้วยเรื่องจำ

พ.ศ.๒๕๔๕

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยเรื่องจำ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติเรื่องจำทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๕ อันเป็นพระราชบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิ และเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยเรื่องจำ พ.ศ.๒๕๔๕”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

๓.๑ ข้อบังคับทหาร ที่ ๑๐/๑๒๐๖๓ ลง ๓ ธ.ค.๘๐ ว่าด้วยเรื่องจำ ๒๔๘๐

๓.๒ คำสั่งทหาร ที่ ๕๕/๑๘๕๔ ลง ๘ พ.ค.๘๒

๓.๓ คำสั่งทหาร ที่ ๑๕๘/๑๑๕๓๗ ลง ๑๕ ก.ย.๘๒

๓.๔ คำสั่งทหาร ที่ ๒๑๗/๖๑๕๕๐ ลง ๘ ก.ย.๘๖

๓.๕ คำสั่งทหาร ที่ ๒๗๗/๖๖๐๕๕ ลง ๓๐ พ.ย.๘๗

๓.๖ ข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยเรื่องจำ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๐๒

๓.๗ ข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยเรื่องจำ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๑๐

๓.๘ ข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยเรื่องจำ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๕๑๓

๓.๙ ข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยเรื่องจำ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๑๘

๓.๑๐ ข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยเรื่องจำ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ.๒๕๒๕

บรรดาความในข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง และคำชี้แจงอื่นใดในส่วนที่ได้กำหนดไว้แล้วในข้อบังคับนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

หมวด ๑

ประเภทของเรือนจำ

ข้อ ๔ เรือนจำทหารแบ่งออกเป็นประเภท ดังนี้

๔.๑ เรือนจำมณฑลทหาร

๔.๒ เรือนจำจังหวัดทหาร

๔.๓ เรือนจำกรมกองทหาร หรือเรือนจำทหารชั่วคราว

ข้อ ๕ เรือนจำมณฑลทหาร จัดตั้งขึ้นตามมณฑลทหาร โดยปกติสำหรับคุมขังผู้ต้องขังของมณฑลทหารนั้น ๆ แต่ผู้ต้องขังที่ต้องรับโทษจำคุกเกินกว่าห้าปีขึ้นไป หรือที่ไม่ไว้วางใจจะส่งตัวไปฝากคุมขังไว้ยังเรือนจำฝ่ายพลเรือนที่ตั้งอยู่ในท้องถิ่นเดียวกันก็ได้

ข้อ ๖ เรือนจำจังหวัดทหาร จัดตั้งขึ้นตามจังหวัดทหาร ซึ่งกองบังคับการจังหวัดทหารนั้นมีได้ตั้งอยู่ในจังหวัดเดียวกันกับที่ตั้งกองบัญชาการมณฑลทหาร โดยปกติสำหรับคุมขังผู้ต้องขังของจังหวัดทหารนั้น ๆ แต่ผู้ต้องขังที่ต้องรับโทษจำคุกเกินกว่าสองปีขึ้นไป หรือที่ไม่ไว้วางใจจะส่งตัวไปฝากคุมขังไว้ยังเรือนจำมณฑลทหาร หรือเรือนจำฝ่ายพลเรือนที่ตั้งอยู่ในท้องถิ่นเดียวกันก็ได้

ข้อ ๗ เรือนจำกรมกองทหาร หรือเรือนจำทหารชั่วคราว จัดตั้งขึ้นตามหน่วยกรมกองทหาร หรือในสถานที่บางแห่งที่เห็นสมควรและจำเป็นสำหรับเป็นที่คุมขังผู้ต้องขังของกรมกองทหารนั้น ๆ

เรือนจำประเภทนี้ ให้มีฐานะเช่นเดียวกับเรือนจำจังหวัดทหาร จัดตั้งขึ้นได้โดยความเห็นชอบของผู้บัญชาการเหล่าทัพ เว้นแต่ในกรณีมีเหตุฉุกเฉิน จึงให้ผู้บังคับบัญชาทหารสูงสุด ณ ที่นั้น มีอำนาจสั่งตั้งได้แต่ต้องรีบรายงานให้ผู้บัญชาการเหล่าทัพทราบ

ข้อ ๘ ให้เรือนจำทหารต่อไปนี้มีฐานะเทียบเท่าเรือนจำมณฑลทหาร คือ

๘.๑ เรือนจำฐานทัพเรือกรุงเทพ

๘.๒ เรือนจำฐานทัพเรือสัตหีบ

๘.๓ เรือนจำทหารอากาศ สำนักงานผู้บังคับทหารอากาศดอนเมือง

ข้อ ๙ ให้เรือนจำต่อไปนี้มีฐานะเทียบเท่าเรือนจำจังหวัดทหาร

๙.๑ เรือนจำฐานทัพเรือสงขลา

๙.๒ เรือนจำฐานทัพเรือพังงา

หมวด ๒

การบังคับบัญชา

ข้อ ๑๐ เพื่อให้กิจการเรือนจำดำเนิน ไปโดยเรียบร้อยสมความมุ่งหมายของทางราชการ ให้แบ่งการบังคับบัญชา ดังนี้

๑๐.๑ เรือนจำมณฑลทหาร ให้ผู้บัญชาการมณฑลทหารเป็นผู้บัญชาการเรือนจำโดยตำแหน่ง และมีผู้บังคับเรือนจำมณฑลทหารเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ

เรือนจำฐานทัพเรือกรุงเทพ ให้ผู้บัญชาการฐานทัพเรือกรุงเทพเป็นผู้บัญชาการเรือนจำโดยตำแหน่ง และมีผู้บังคับเรือนจำฐานทัพเรือกรุงเทพเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ

เรือนจำฐานทัพเรือสัตหีบ ให้ผู้บัญชาการฐานทัพเรือสัตหีบ เป็นผู้บัญชาการเรือนจำโดยตำแหน่ง และมีผู้บังคับเรือนจำฐานทัพเรือสัตหีบเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ

เรือนจำทหารอากาศ สำนักงานผู้บังคับทหารอากาศดอนเมือง ให้ผู้บังคับทหารอากาศดอนเมืองเป็นผู้บัญชาการเรือนจำโดยตำแหน่ง และมีผู้บังคับเรือนจำทหารอากาศ สำนักงานผู้บังคับทหารอากาศดอนเมือง เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ

๑๐.๒ เรือนจำจังหวัดทหาร ให้ผู้บังคับการจังหวัดทหาร เป็นผู้บัญชาการเรือนจำโดยตำแหน่ง และมีผู้บังคับเรือนจำจังหวัดทหารเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ

เรือนจำฐานทัพอเรือสงขลา ให้ผู้บัญชาการฐานทัพอเรือสงขลา เป็นผู้บัญชาการเรือนจำโดยตำแหน่ง และมีผู้บังคับเรือนจำฐานทัพอเรือสงขลา เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ

เรือนจำฐานทัพอเรือพังงา ให้ผู้บัญชาการฐานทัพอเรือพังงา เป็นผู้บัญชาการเรือนจำ โดยตำแหน่ง และมีผู้บังคับเรือนจำฐานทัพอเรือพังงา เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ

๑๐.๓ เรือนจำกรมกองทหาร หรือเรือนจำทหารชั่วคราว ให้ผู้บังคับบัญชาทหารสูงสุด ณ ที่นั้น เป็นผู้บัญชาการเรือนจำ และให้มีผู้บังคับเรือนจำเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ

ข้อ ๑๑ ผู้บัญชาการเรือนจำ มีอำนาจและหน้าที่รับผิดชอบบังคับบัญชากิจการเรือนจำโดยทั่วไป และเป็นผู้บังคับบัญชาเจ้าพนักงานเรือนจำ ตลอดจนผู้ต้องขังทั้งปวงที่อยู่ในเรือนจำนั้น

นอกจากอำนาจและหน้าที่ดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ผู้บัญชาการเรือนจำต้อง

๑๑.๑ ตรวจการเรือนจำด้วยตนเองอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง เพื่อหาโอกาสสอบถามความทุกข์สุขของผู้ต้องขัง ถ้าไม่สามารถไปตรวจด้วยตนเองได้ ต้องจัดนายทหารสัญญาบัตร ไปตรวจแทน

๑๑.๒ วางระเบียบการเลี้ยงอาหารและการจ่ายเบี้ยเลี้ยงผู้ต้องขัง

๑๑.๓ เอาใจใส่ดูแลทุกข์สุขของผู้ต้องขัง เปิดโอกาสให้ผู้ต้องขังร้องทุกข์ได้โดยสะดวก และเต็มที่

ข้อ ๑๒ ผู้บังคับเรือนจำ เป็นเจ้าพนักงานเรือนจำ มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

๑๒.๑ รับผิดชอบบังคับบัญชากิจการของเรือนจำให้ดำเนินไปโดยเรียบร้อย

๑๒.๒ รักษาและดูแลบูรณะสถานที่และทรัพย์สินของเรือนจำ

๑๒.๓ ปกครองและควบคุมระเบียบวินัยของข้าราชการทหาร ทหารกองประจำการ และผู้ต้องขังที่อยู่ในเรือนจำของตน

๑๒.๔ ตรวจตราป้องกันการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขัง ตลอดจน การหลบหนีและจับกุมเมื่อมีการกระทำผิดอาญา

๑๒.๕ แบ่งการทำงานของเรือนจำออกเป็น ส่วน ๆ มอบหมายให้ เจ้าพนักงาน ในบังคับบัญชาไปดำเนินการควบคุมหรือจัดทำ

๑๒.๖ จัดการและควบคุมการทำงานของผู้ต้องขัง

๑๒.๗ ให้การศึกษาตลอดจนการอบรมผู้ต้องขัง

๑๒.๘ ดูแลการอนามัยของผู้ต้องขัง การสุขภาพิบาลเรือนจำ และจัด ให้เป็นไป ตามคำแนะนำของแพทย์

๑๒.๙ รับผิดชอบในการเบิกจ่ายเงิน และของอันเกี่ยวแก่กิจการของ เรือนจำ

๑๒.๑๐ ดูแลอาหารของผู้ต้องขังให้มีคุณภาพดีพอที่จะรับประทาน ได้ และต้องให้ผู้ต้องขังรับประทานอาหาร โดยสุขภาพเรียบร้อยตามระเบียบของทหาร

๑๒.๑๑ เมื่อพบว่าผู้ต้องขังคนใดมีอาการป่วยต้องรีบแจ้งให้แพทย์ ทราบ

๑๒.๑๒ ถ้าผู้ต้องขังตายในเรือนจำ ให้รับรายงานด่วนต่อผู้ บัญชาการเรือนจำ แล้วจัดให้มีการชันสูตรพลิกศพตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา

๑๒.๑๓ ควบคุมดูแลทะเบียนบัญชีเรือนจำ

๑๒.๑๔ เปิดโอกาสให้ผู้ต้องขังร้องทุกข์ได้โดยสะดวก

ข้อ ๑๓ รองผู้บังคับเรือนจำ และผู้ช่วยผู้บังคับเรือนจำ เป็นเจ้าพนักงาน เรือนจำรองจากผู้บังคับเรือนจำ มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

๑๓.๑ ปฏิบัติหน้าที่แทนผู้บังคับเรือนจำ เมื่อผู้บังคับเรือนจำไม่อยู่ หรือไม่ สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

๑๓.๒ ปกครองบังคับบัญชา และควบคุมระเบียบวินัยของ

ข้าราชการทหาร ทหารกองประจำการ และผู้ต้องขัง ตามที่ผู้บังคับเรือนจำมอบหมาย

๑๓.๓ ช่วยเหลือผู้บังคับเรือนจำในด้านงานธุรการของกองบังคับการเรือนจำ

๑๓.๔ ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ผู้บังคับเรือนจำมอบหมาย

เมื่อผู้บังคับเรือนจำ รองผู้บังคับเรือนจำ และผู้ช่วยผู้บังคับเรือนจำไม่อยู่ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ผู้บัญชาการเรือนจำแต่งตั้งข้าราชการทหารที่เห็นสมควรเป็นผู้รักษาราชการแทน

ข้าราชการทหารเหล่าทหารสารวัตรที่มีตำแหน่ง และหน้าที่ราชการในเรือนจำ จะเป็นเจ้าพนักงานเรือนจำเฉพาะเมื่อผู้บังคับบัญชามอบหมายให้มีอำนาจ และหน้าที่เกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังเท่านั้น

ข้อ ๑๔ ทุกเรือนจำ ให้มีผู้คุมประจำตามอัตราตามสมควร

ข้อ ๑๕ ผู้คุมเป็นเจ้าพนักงานเรือนจำ มีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

๑๕.๑ กระทำตามคำสั่งของผู้บังคับเรือนจำโดยเคร่งครัด และด้วยความสุจริตใจ ไม่ประมาทเลินเล่อหรือละเลย

๑๕.๒ ปกครองและควบคุมระเบียบวินัยของผู้ต้องขัง

๑๕.๓ ตรวจตราป้องกันการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังตลอดจนการหลบหนี และจับกุมเมื่อมีการกระทำผิดอาญา

๑๕.๔ จัดการและควบคุมการทำงานของผู้ต้องขังตามผู้บังคับบัญชาได้มอบหมายไว้

๑๕.๕ ตรวจตราเครื่องพันธนาการของผู้ต้องขังในเวลาที่จะนำผู้ต้องขังเข้าออกจากที่คุมขังทุกครั้ง เมื่อเห็นสิ่งใดชำรุดบกพร่องต้องรีบจัดการแก้ไขให้เป็นที่มั่นคงแข็งแรง โดยไม่นิ่งนอนใจ

๑๕.๖ อบรมผู้ต้องขังในเรือนจำให้มีวินัยและอยู่ในศีลธรรมอันดี

๑๕.๗ ดูแลตรวจตราการอนามัยของผู้ต้องขัง ตลอดจนการสุขภาพของ เรือนจำให้เป็นไปตามคำแนะนำของแพทย์

๑๕.๘ เมื่อผู้ต้องขังร้องทุกข์โดยชอบ ต้องเอาใจใส่ช่วยเหลือ
เต็มความสามารถ เท่าที่จะทำได้

๑๕.๙ เมื่อขณะกระทำการตามหน้าที่ จะละทิ้งหน้าที่ไปไม่ได้เป็นอันขาด

๑๕.๑๐ ห้ามญาติมิตรหรือบุคคลอื่นใดเข้าไปในเรือนจำ เว้นแต่
จะได้รับอนุญาตจากผู้บังคับเรือนจำ

ข้อ ๑๖ บุคคลอื่นใดที่ไม่ใช่ผู้คุม เมื่อผู้บังคับบัญชาสั่งให้ผู้นั้นกระทำ
หน้าที่ผู้คุม ให้ถือว่าผู้นั้นเป็นผู้คุมพิเศษ

ผู้คุมพิเศษมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบเช่นเดียวกับผู้คุมประจำทุกประการ

ข้อ ๑๗ ห้ามผู้บังคับบัญชาเรือนจำ หรือ เจ้าพนักงานเรือนจำผู้ใดแสวงหา
ประโยชน์ส่วนตัวหรือผู้อื่น อันเนื่องแต่ผลแห่งแรงงานของผู้ต้องขัง และห้ามรับจํานำ
จํานอง แลกเปลี่ยน ซื้อขาย หรือยืมทรัพย์สินของผู้ต้องขัง

ข้อ ๑๘ เจ้าพนักงานเรือนจำ จะต้องประพฤติตนให้เป็นที่เคารพนับถือของ
ผู้ต้องขัง จะใช้กิริยาวาจาหยาบคายแก่ผู้ต้องขังไม่ได้เป็นอันขาด

ข้อ ๑๙ ผู้บัญชาการเรือนจำ จะต้องให้มีแพทย์ตรวจการสุขภาพและ
การอนามัยภายในเรือนจำทุกแห่ง

แพทย์ตามวรรคหนึ่ง มีหน้าที่จะต้องปฏิบัติการเกี่ยวกับเรือนจำ ในส่วนที่
ได้กำหนดไว้ให้เป็นหน้าที่ของแพทย์

ข้อ ๒๐ ผู้ทำการแทนหรือผู้รักษาราชการแทนในตำแหน่งใด ให้มีอำนาจ
และหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ที่ดำรงตำแหน่งนั้น

หมวด ๓

การรับตัวผู้ต้องขัง

ข้อ ๒๑ เมื่อเจ้าพนักงานเรือนจำได้รับตัวผู้ต้องขังแล้ว ให้จัดการ
ดังต่อไปนี้

๒๑.๑ ตรวจสิ่งของที่ตัวผู้ต้องขัง

๒๑.๒ ให้แพทย์ตรวจอนามัยผู้ต้องขัง

๒๑.๓ จัดการบันทึกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้ต้องขัง

ข้อ ๒๒ การตรวจค้นสิ่งของที่ตัวผู้ต้องขังนั้น ถ้าผู้ต้องขังเป็นหญิง ก็ให้ผู้ต้องขังนั้นเองแสดงสิ่งของที่ตนมีติดตัวมาต่อเจ้าพนักงานที่มีหน้าที่ตรวจ หากยังเป็นที่ยสงสัยว่าผู้ต้องขังยังไม่แสดงสิ่งของที่มีอยู่ทั้งหมด ก็ให้เชิญหญิงอื่นที่เชื่อถือได้มาช่วยทำการตรวจให้

ข้อ ๒๓ เจ้าพนักงานเรือนจำ จะต้องให้ผู้ต้องขังที่รับตัวไว้ใหม่แยกต่างหากจากผู้ต้องขังอื่น เพื่อให้แพทย์ได้ตรวจอนามัยก่อน หากโดยสภาพการณ์ไม่อาจจะจัดการอย่างนั้นได้ ก็ให้พยายามปฏิบัติให้ใกล้เคียงกับที่กำหนดไว้

ข้อ ๒๔ ให้แพทย์ตรวจอนามัยผู้ต้องขังที่ได้รับตัวไว้ใหม่ในวันที่ได้รับตัวนั้น ถ้าไม่อาจจะมาตรวจในวันนั้นได้ ให้มาตรวจในวันถัดไปโดยเร็ว

เมื่อแพทย์ตรวจพบว่า ผู้ต้องขังคนใดป่วย จะต้องมีการรักษาพยาบาล หรือมีโรคติดต่อซึ่งจะลุกลามเป็นภัยร้ายแรงต่อผู้อื่น ให้แพทย์ชี้แจงแนะนำการปฏิบัติต่อผู้บังคับเรือนจำ

เป็นหน้าที่ของเจ้าพนักงานเรือนจำจะต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของแพทย์ในส่วนที่เกี่ยวกับการรักษาพยาบาลผู้ต้องขังนั้น

หากแพทย์ตรวจพบว่าผู้ต้องขังคนใดป่วย ซึ่งจำเป็นต้องส่งออกไปรักษาตัวนอกเรือนจำ ให้แพทย์แจ้งต่อผู้บังคับเรือนจำ พร้อมทั้งทำรายงานยื่นต่อผู้บัญชาการเรือนจำโดยตรง ในรายงานนั้นให้ชี้แจงอาการป่วยที่ตรวจพบ ความเห็นในเรื่องโรคหรือชนิดของการป่วย และสถานรักษาพยาบาลนอกเรือนจำที่เห็นสมควรจะให้จัดส่งตัวไปรักษาพยาบาลนั้นด้วย

ข้อ ๒๕ ในกรณีที่แพทย์ไม่สามารถจะมาตรวจในวันที่รับตัวผู้ต้องขังไว้ได้ และเจ้าพนักงานเรือนจำสังเกตเห็นว่า ผู้ต้องขังมีอาการป่วยจะต้องรักษาพยาบาล หรือมีโรคติดต่อจะลุกลามเป็นภัยร้ายแรงต่อผู้อื่น ให้ผู้บังคับเรือนจำรีบจัดการส่งตัวผู้นั้นไปยังสถานพยาบาลที่ใกล้ที่สุด แล้วรีบรายงานด่วนให้ผู้บัญชาการเรือนจำทราบ

ในกรณีที่ได้ส่งตัวผู้ต้องขังที่มีอาการป่วยไปรักษาตัวในสถานพยาบาลนอกเรือนจำ ให้ผู้บังคับเรือนจำจัดผู้คุมไปควบคุมตามความเหมาะสมและจำเป็น

ข้อ ๒๖ เมื่อเจ้าพนักงานเรือนจำรับตัวผู้ต้องขังไว้ ต้องสอบสวนผู้นั้นให้ตรงกับรายการในหมาย หรือเอกสารการส่งขังก่อน แล้วจึงให้จัดการจดบันทึกข้อความที่เกี่ยวกับผู้ต้องขังและลงทะเบียนต่อไป

หมวด ๔

การแยกผู้ต้องขัง

ข้อ ๒๗ ผู้ต้องขัง ให้แบ่งออกเป็นประเภท ดังนี้

๒๗.๑ คนต้องขังระหว่างสอบสวน หรือระหว่างพิจารณาของศาลและคนฝาก

๒๗.๒ คนต้องจำขังตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาในความผิดต่อพระราชบัญญัติ ว่าด้วย วินัยทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๒๗.๓ นักโทษ

คนต้องขัง คนฝาก และคนต้องจำขังตามข้อ ๒๗.๑ และข้อ ๒๗.๒ นั้น จะต้องแบ่งเป็นพวกย่อยอีกสองพวก คือ ข้าราชการทหารชั้นสัญญาบัตรจำพวกหนึ่ง กับ ข้าราชการทหารต่ำกว่าชั้นสัญญาบัตรทหารกองประจำการ และบุคคลอื่นอีกจำพวกหนึ่ง

ข้อ ๒๘ ให้จัดแบ่งสถานที่ของเรือนจำออกเป็นส่วน ๆ โดยให้มีสิ่งกีดกันหรือขอบเขตที่แน่นอน แสดงแบ่งส่วนนั้น ๆ และจัดแยกผู้ต้องขังแต่ละประเภทหรือจำพวกไว้ในส่วนต่าง ๆ ที่จัดแบ่งขึ้นนั้น หากเรือนจำใดโดยสภาพการณ์ไม่อาจทำได้ดังกล่าว ให้พยายามจัดการคุมขังผู้ต้องขังให้ใกล้เคียงกับที่ได้กล่าวมาแล้ว

ข้อ ๒๙ ผู้ต้องขังซึ่งไม่ควรจะรวมอยู่กับผู้ต้องขังอื่นในประเภทเดียว หรือสถานที่เดียวกันได้ โดยจะก่อเหตุร้าย หรือมีเหตุพิเศษอย่างอื่นที่ควรจะแยกการคุมขังแล้ว ก็ให้แยกผู้นั้นไปได้

ข้อ ๓๐ คนต้องขังในระหว่างสอบสวนหลายคนในคดีเดียวกัน โดยปกติให้แยกไว้อย่าให้ปะปนกัน

ข้อ ๓๑ คนต้องขังหญิงให้แยกคุมขังไว้ต่างหากจากผู้ต้องขังชาย และเมื่อมีสภาพเป็นนักโทษแล้วเมื่อใด ให้ส่งตัวไปคุมขังไว้ยังเรือนจำฝ่ายพลเรือน

หมวด ๕

นักโทษ

ข้อ ๓๒ นักโทษ แบ่งเป็นชั้น ๆ ดังต่อไปนี้

๓๒.๑ ชั้นเยี่ยม

๓๒.๒ ชั้นดีมาก

๓๒.๓ ชั้นดี

๓๒.๔ ชั้นกลาง

๓๒.๕ ชั้นเลว

๓๒.๖ ชั้นเลวมาก

ข้อ ๓๓ นักโทษที่เข้าใหม่ให้อยู่ในชั้นกลางจนกว่าจะมีการเลื่อนหรือลดชั้น เว้นแต่ได้เคยต้องโทษมาแล้ว และมาต้องโทษในคราวนี้อีกภายในห้าปี นับแต่วันพ้นโทษคราวก่อน กับความผิดทั้งสองคราวนั้น ไม่ใช่ความผิดฐานลหุโทษหรือประมาทให้อยู่ในชั้นเลว

ข้อ ๓๔ นักโทษ คนต้องขัง และคนฝากขัง ได้รับสิทธิความสะดวกและประโยชน์ต่างกันตามชั้นในข้อสำคัญดังต่อไปนี้

๓๔.๑ นักโทษ

๓๔.๑.๑ นักโทษชั้นเยี่ยม

๓๔.๑.๑.๑ จะได้รับการพิจารณาผ่อนผันให้
ความสะดวก ในอันดับที่สูงสุด

๓๔.๑.๑.๒ จะได้รับการพิจารณาตั้งให้มี
ตำแหน่งหน้าที่ช่วย เหลือเจ้าพนักงาน

๓๔.๑.๑.๓ จะได้รับการพิจารณาตั้งให้มี
ตำแหน่งเป็นยามในตรวจ

๓๔.๑.๑.๔ จะได้รับการพิจารณาเมื่อขอลาไป
กิจธุระสำคัญหรือกิจการในครอบครัว ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติเรือนจำทหาร

พุทธศักราช ๒๕๓๕ ปีละไม่เกินสองครั้ง

๓๔.๑.๑.๕ จะได้รับการพิจารณาพักการลงโทษไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของกำหนดโทษที่ระบุไว้ในหมายแจ้งโทษเด็ดขาด ในกรณีที่มีการพระราชทานอภัยโทษให้ถือกำหนดโทษตามหมายแจ้งโทษเด็ดขาดฉบับหลังสุด

๓๔.๑.๑.๖ จะได้รับอนุญาตให้ส่งจดหมายถึงญาติมิตรได้

๓๔.๑.๑.๗ จะได้รับอนุญาตให้รับประทานอาหารส่วนตัวได้

๓๔.๑.๑.๘ จะได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องนุ่งห่มของตนเอง ซึ่งไม่ขัดกับข้อบังคับนี้ได้

๓๔.๑.๑.๙ มีโอกาสได้รับการเยี่ยมจากญาติมิตร สัปดาห์ละสองครั้ง

๓๔.๑.๑.๑๐ ไม่ต้องทำงานหนัก เว้นแต่เกี่ยวแก่นามัยของผู้ต้องขัง และการสุขาภิบาลของเรือนจำ

๓๔.๑.๒ นักโทษชั้นดีมาก

๓๔.๑.๒.๑ จะได้รับการพิจารณาผ่อนผันให้ความสะดวกในอันดับรองลงไปจากชั้นเยี่ยม

๓๔.๑.๒.๒ จะได้รับการพิจารณาตั้งให้มีตำแหน่งหน้าที่ช่วยเหลือเจ้าพนักงาน

๓๔.๑.๒.๓ จะได้รับการพิจารณาตั้งให้มีตำแหน่งเป็นยามในสามัญ

๓๔.๑.๒.๔ จะได้รับการพิจารณาเมื่อขอลาไปกิจธุระสำคัญ หรือกิจการในครอบครัว ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติเรือนจำทหาร พุทธศักราช ๒๕๓๕ ปีละไม่เกินหนึ่งครั้ง

๓๔.๑.๒.๕ จะได้รับการพิจารณาพักการลงโทษไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของกำหนดโทษที่ระบุไว้ในหมายแจ้งโทษเด็ดขาด ในกรณีที่มีการ

พระราชทานอภัยโทษ ให้ถือกำหนดโทษตามหมายแจ้งโทษเด็ดขาดฉบับหลังสุด

๓๔.๑.๒.๖ จะได้รับอนุญาตให้ส่งจดหมายถึงญาติ
มิตรได้

๓๔.๑.๒.๗ จะได้รับอนุญาตให้รับประทานอาหาร
ส่วนตัวได้

๓๔.๑.๒.๘ จะได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องนุ่งห่มของ
ตนเองซึ่งไม่ขัดกับข้อบังคับนี้ได้

๓๔.๑.๒.๙ มีโอกาสได้รับการเยี่ยมจากญาติมิตร
สัปดาห์ละหนึ่งครั้ง

๓๔.๑.๒.๑๐ ไม่ต้องทำงานหนัก เว้นแต่เกี่ยวแก่
อนามัยของผู้ต้องขัง และการสุขภาพของเรือนจำ

๓๔.๑.๓ นักโทษชั้นดี

๓๔.๑.๓.๑ จะได้รับการพิจารณาผ่อนผันให้ได้ความ
สะดวกในอันดับรองลงไปจากชั้นดีมาก

๓๔.๑.๓.๒ จะได้รับการพิจารณาตั้งให้มีตำแหน่ง
หน้าที่ช่วยเหลือเจ้าพนักงาน

๓๔.๑.๓.๓ จะได้รับการพิจารณาพักการลงโทษไม่
น้อยกว่าหนึ่งในห้าของกำหนดโทษที่ระบุไว้ในหมายแจ้งโทษเด็ดขาด ในกรณีที่มีการ
พระราชทานอภัยโทษ ให้ถือกำหนดโทษตามหมายแจ้งโทษเด็ดขาดฉบับหลังสุด

๓๔.๑.๓.๔ จะได้รับอนุญาตให้ส่งจดหมายถึง
ญาติมิตรได้สัปดาห์ละหนึ่งครั้ง

๓๔.๑.๓.๕ จะได้รับอนุญาตให้รับประทานอาหาร
ส่วนตัวได้สัปดาห์ละสองมื้อ

๓๔.๑.๓.๖ มีโอกาสได้รับการเยี่ยมจากญาติมิตรสอง
สัปดาห์ต่อหนึ่งครั้ง

๓๔.๑.๔ นักโทษชั้นกลาง

๓๔.๑.๔.๑ จะได้รับอนุญาตให้ส่งจดหมายถึงญาติมิตร
ได้สองสัปดาห์ต่อหนึ่งครั้ง

๓๔.๑.๔.๒ จะได้รับอนุญาตให้รับประทานอาหาร
ส่วนตัวได้ สัปดาห์ละหนึ่งมื้อ

๓๔.๑.๔.๓ มีโอกาสได้รับการเยี่ยมจากญาติมิตรสาม
สัปดาห์ต่อหนึ่งครั้ง

๓๔.๑.๕ นักโทษชั้นเลว

๓๔.๑.๕.๑ จะได้รับอนุญาตให้ส่งจดหมายถึงญาติได้
สามสัปดาห์ต่อหนึ่งสัปดาห์

๓๔.๑.๕.๒ จะได้รับอนุญาตให้รับประทานอาหาร
ส่วนตัวได้สองสัปดาห์ต่อหนึ่งครั้ง

๓๔.๑.๕.๓ มีโอกาสได้รับการเยี่ยมจากญาติมิตรสี่
สัปดาห์ต่อหนึ่งครั้ง

๓๔.๑.๖ นักโทษชั้นเลวมาก

๓๔.๑.๖.๑ จะได้รับอนุญาตให้ส่งจดหมายถึงญาติมิตร
ได้สี่สัปดาห์ต่อหนึ่งครั้ง

๓๔.๑.๖.๒ มีโอกาสได้รับการเยี่ยมจากญาติมิตรห้า
สัปดาห์ต่อหนึ่งครั้ง

๓๔.๑.๖.๓ ห้ามสูบบุหรี่

๓๔.๒ คนต้องขังและคนฝาก ย่อมได้รับสิทธิโดยอนุโลมตามนักโทษชั้น
เยี่ยม ในเรื่อง

๓๔.๒.๑ การส่งจดหมายถึงญาติมิตร

๓๔.๒.๒ การรับประทานอาหารส่วนตัว

๓๔.๒.๓ การเยี่ยมจากญาติมิตร

ข้อ ๓๕ นักโทษที่อยู่ในชั้นต่ำ เมื่อเลื่อนขึ้นไปอยู่ในชั้นสูงย่อมได้รับประโยชน์ในชั้นที่ได้เลื่อนขึ้นไปอยู่ และในทางตรงกันข้ามนักโทษชั้นสูงที่ถูกลดลงมาอยู่ในชั้นต่ำย่อมจะต้องเสียประโยชน์ในชั้นสูงที่ตนได้รับอยู่ก่อน และจะต้องมารับการปฏิบัติ ตลอดจนความสะดวกในชั้นต่ำที่ตนต้องเข้าอยู่ใหม่

ข้อ ๓๖ นักโทษที่มีความชอบในราชการเป็นพิเศษ จะได้รับการพิจารณาผ่อนผันให้ความสะดวกหรืออาจได้รับการพิจารณาเลื่อนชั้นให้ แล้วแต่ผู้บัญชาการเรือนจำพิจารณาเห็นสมควร ตามความชอบ และคุณประโยชน์อันเกิดแก่ราชการ

ข้อ ๓๗ โดยปกติให้ตั้งนักโทษชั้นดีมากขึ้นเป็นยามในสามัญได้ร้อยละยี่สิบ และตั้งนักโทษชั้นเยี่ยมขึ้นเป็นยามในตรวจได้ร้อยละสิบของจำนวนผู้ต้องขังที่มีอยู่ในเรือนจำนั้น เว้นแต่ในกรณีพิเศษผู้บัญชาการเรือนจำอาจสั่งได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๓๘ ยามในสามัญ มีหน้าที่ ดังนี้

๓๘.๑ ในเวลากลางคืนมีหน้าที่ผลัดเปลี่ยนกันอยู่ยามดูแลผู้ต้องขังภายในที่คุมขัง

๓๘.๒ ในกรณีที่ผู้ต้องขังออกทำงานนอกเรือนจำ ให้มีหน้าที่ตามแต่ผู้บังคับบัญชาจะมอบหมายให้

ข้อ ๓๙ ยามในตรวจ มีหน้าที่ ดังนี้

๓๙.๑ เป็นผู้ช่วยผู้คุม ควบคุมผู้ต้องขังเวลาทำงานซึ่งอยู่ภายในบริเวณเรือนจำ

๓๙.๒ คุดูแลตรวจยามในสามัญที่เป็นยามให้ปฏิบัติหน้าที่โดยกวดขัน

ข้อ ๔๐ การเลื่อนหรือลดชั้นก็ดี การตั้งให้มีตำแหน่งหน้าที่เป็นยามในสามัญ หรือยามในตรวจก็ดี อยู่ในอำนาจของผู้บัญชาการเรือนจำที่จะพิจารณาและสั่งอนุมัติ

ข้อ ๔๑ การเลื่อนชั้นให้กระทำเมื่อสิ้นเดือนมิถุนายนครั้งหนึ่ง และเมื่อสิ้นเดือนธันวาคมอีกครั้งหนึ่งแต่นักโทษที่จะได้รับการพิจารณานี้ต้องได้รับโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าสามเดือนนับตั้งแต่วันที่ศาลพิพากษาคดีถึงที่สุด

ในกรณีมีเหตุพิเศษ จะเลื่อนชั้นก่อนเวลาตามวรรคหนึ่งก็ได้

การลดชั้นจะกระทำได้เมื่อเกิดการฝ่าฝืนข้อห้ามและข้อปฏิบัติของผู้ต้องขัง

ข้อ ๔๒ การเลื่อนหรือลดชั้น ตามปกติให้กระทำได้ตามลำดับคราวละชั้น เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุพิเศษจะเลื่อนหรือลดข้ามชั้นก็ได้

ให้ผู้บัญชาการเรือนจำตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณาเลื่อนหรือลดชั้นตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

๔๒.๑ การเลื่อนชั้นตามปกติ พิจารณาดังนี้

๔๒.๑.๑ ต้องมีความประพฤติเรียบร้อย ชยันหมั่นเพียร

๔๒.๑.๒ ต้องตั้งใจรับการอบรมเกี่ยวกับวิชาสามัญ

วิชาชีพศีลธรรม วัฒนธรรมอันดี ไม่มีการฝ่าฝืนข้อห้ามข้อปฏิบัติของผู้ต้องขังแต่อย่างใด

๔๒.๒ การเลื่อนชั้นกรณีมีเหตุพิเศษ ต้องเป็นผู้มีความประพฤติดี มีความอดทน ความก้าวหน้าในการศึกษา อบรม ทำงานบังเกิดผลดี และทำความชอบแก่ราชการดีเด่นเป็นพิเศษอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๔๒.๒.๑ ต่อสู้ขัดขวางป้องกันการหักเหกเรือนจำ

๔๒.๒.๒ ช่วยเหลือเจ้าพนักงานในภาวะอันตราย

๔๒.๒.๓ เสี่ยงอันตรายเข้าป้องกันและจับกุมผู้ต้องขังอื่นที่ก่อการจลาจล หรือก่อเหตุร้ายแรง

๔๒.๒.๔ ทำการดับเพลิงในกรณีที่เกิดเพลิงไหม้อาคารสถานที่ของเรือนจำจนได้ผลดี หรือจนตนเองได้รับอันตราย

๔๒.๒.๕ ปฏิบัติหน้าที่อื่นใดนอกจากหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายตามปกติธรรมดาจนบังเกิดผลดีแก่ทางราชการเป็นพิเศษ

๔๒.๓ การลดชั้น เมื่อมีการฝ่าฝืนข้อห้ามและข้อปฏิบัติของผู้ต้องขัง

หมวด ๖

เครื่องพันธนาการ

ข้อ ๔๓ เครื่องพันธนาการอันพึงใช้แก่ผู้ต้องขัง กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

๔๓.๑ ตรวน

๔๓.๒ กุญแจมือ

๔๓.๓ โซ่ล่าม

ข้อ ๔๔ ตรวนมี ๒ ขนาด ดังนี้

๔๔.๑ ขนาดที่ ๑ วัดผ่าศูนย์กลาง ๑๐ มิลลิเมตร

๔๔.๒ ขนาดที่ ๒ วัดผ่าศูนย์กลาง ๑๗ มิลลิเมตร

ลูกโซ่ระหว่างวงแหวนนั้น มิให้ใช้สั้นกว่า ๕๐ เซนติเมตร และมีให้ยาวกว่า ๑๕ เซนติเมตร กับต้องมีให้มีเส้นผ่าศูนย์กลางเกินกว่า ๑๗ มิลลิเมตร

การใช้ตรวนนั้น โดยปกติให้ใช้ขนาดที่ ๑ จะใช้ขนาดที่ ๒ ได้ต่อเมื่อมีความจำเป็นเท่านั้น

ข้อ ๔๕ อนุญาตให้ใช้ตามแบบและขนาดซึ่งทางราชการจะกำหนดตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๔๖ โซ่ล่ามนั้น ให้ใช้ล่ามระหว่างตรวน หรือระหว่างกุญแจมือกับสิ่งยึดเหนี่ยวประจำที่อย่างอื่น โซ่นี้มีขนาดยาวไม่น้อยกว่า ๑ เมตร กับต้องมีให้มีเส้นผ่าศูนย์กลางเกินกว่า ๑๐ มิลลิเมตร

ข้อ ๔๗ ให้ผู้บัญชาการเรือนจำเป็นเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจที่จะสั่งให้ใช้ และเพิกถอนการใช้เครื่องพันธนาการแก่ผู้ต้องขัง อันเนื่องจากสภาพของเรือนจำ สภาพของเหตุการณ์ หรือสภาพของท้องถิ่น

ข้อ ๔๘ ในกรณีที่เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขังไปนอกเรือนจำ ถ้าจะใช้เครื่องพันธนาการให้ใช้กุญแจมือ เว้นแต่นักโทษหรือคนต้องขังในคดีอุกฉกรรจ์จะใช้ตรวนก็ได้

ข้อ ๔๙ เครื่องพันธนาการที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ มิให้ใช้แก่ผู้ต้องขังอายุเกินหกสิบปี หรือผู้ต้องขังหญิง เว้นแต่เป็นบุคคลคร่ำครวญ หรือวิกลจริต ซึ่งจำเป็นต้องป้องกันมิให้ก่อภัยอันตราย หรือเป็นผู้ต้องขังชายซึ่งดำเนินตามความในข้อ ๔๘

ข้อ ๕๐ ห้ามมิให้เจ้าพนักงานใช้เครื่องพันธนาการอย่างอื่น นอกจากที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ เว้นแต่ในกรณีฉุกเฉินจำเป็น ผู้บัญชาการเรือนจำจะอนุญาตให้ใช้เครื่องพันธนาการอย่างอื่น ซึ่งเห็นว่าเบากว่าที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ก็ได้

หมวด ๓

การควบคุมผู้ต้องขัง

ข้อ ๕๑ ให้นำผู้ต้องขังเข้าห้องขังเวลา ๑๘๐๐ และนำออกจากห้องขังเวลา ๐๖๐๐ หากกำหนดเวลานี้ไม่เหมาะสมแก่กิจการ หรือสภาพการณ์แห่งเรือนจำให้ผู้บัญชาการเรือนจำกำหนดเวลาใหม่ได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๕๒ ก่อนที่จะนำผู้ต้องขังออกไปนอกเรือนจำ หรือกลับเข้าเรือนจำ เจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมต้องตรวจสอบสิ่งของต้องห้ามที่ตัวผู้ต้องขังก่อนเสมอทุกครั้ง

ข้อ ๕๓ เมื่อจ่ายผู้ต้องขังออกนอกบริเวณเรือนจำ หากการควบคุมตกเป็นหน้าที่ของทางเรือนจำแล้ว ต้องจัดให้มีผู้คุมหนึ่งคน ต่อผู้ต้องขังไม่เกินห้าคน จะเปลี่ยนแปลงจำนวนนี้ได้ต่อเมื่อผู้บัญชาการเรือนจำได้อนุมัติ

ข้อ ๕๔ เมื่อจะนำผู้ต้องขังเดินทางไกลไปต่างถิ่น จะต้องจัดให้มีผู้ควบคุมไม่น้อยกว่าสองคน

ข้อ ๕๕ การรักษาการณ์นอกกำแพง หรือขอบเขตเรือนจำ เพื่อป้องกันมิให้ผู้ต้องขังหลบหนีนั้นให้ผู้บัญชาการเรือนจำพิจารณาและสั่งการป้องกัน หรือขอคำสั่งจากหน่วยทหาร ที่ใกล้เคียงได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๕๖ เมื่อมีเหตุการณ์ไม่สงบขึ้นในเรือนจำ เจ้าพนักงานเรือนจำจะต้องรีบแจ้งเหตุต่อผู้บังคับเรือนจำทันที และเป็นหน้าที่ผู้บังคับเรือนจำจะต้อง

๕๖.๑ รวบรวมเจ้าพนักงานเรือนจำทำการป้องกันโดยกวาดขัน

๕๖.๒ ให้แจ้งเหตุต่อนายทหารเวรรักษาการณ์ หรือกองรักษาการณ์ที่ใกล้เคียงให้ทราบโดยด่วน

๕๖.๓ ให้รับรายงานผู้บัญชาการเรือนจำ

เมื่อผู้บัญชาการเรือนจำทราบเหตุ จะต้องมายังเรือนจำและจัดการระงับเหตุโดยทันที

ข้อ ๕๗ ผู้ต้องขังทั้งปวง เมื่อทราบว่าได้มีเหตุการณ์ไม่สงบเกิดขึ้นดังกล่าวใน ข้อ ๕๖ ต้องสงบนิ่งอยู่ตามหน้าที่ที่กำลังกระทำอยู่ และต้องปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานเรือนจำโดยเคร่งครัด

หมวด ๘

การทำงาน

ข้อ ๕๘ นักโทษและคนต้องจำขังในความผิดฐานละเมิดต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่ไม่พิจารณาคุณภาพหรือป่วยนั้น เจ้าพนักงาน เรือนจำจะจัดให้ทำงานได้ทุกอย่างตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๕๙ งานที่จัดให้ทำนั้น จะต้องพิจารณาถึงเหตุผลต่อไปนี้ เช่น

- ๕๙.๑ กำหนดโทษ
- ๕๙.๒ ความแข็งแรงแห่งร่างกาย
- ๕๙.๓ สติปัญญา และอุปนิสัย
- ๕๙.๔ ฝีมือหรือความรู้ความชำนาญ
- ๕๙.๕ ผลของการทำงาน
- ๕๙.๖ ผลในทางอบรม
- ๕๙.๗ สภาพการณ์แห่งเรือนจำ

นอกจากนี้ แล้วแต่ผู้บังคับเรือนจำจะพิจารณาตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๖๐ ห้ามมิให้จ่ายผู้ต้องขังออกทำงานนอกเรือนจำ เว้นแต่นักโทษชายและคนต้องจำขังในความผิดฐานละเมิดพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมผู้บัญชาการเรือนจำอนุญาตได้

ข้อ ๖๑ การจ่ายผู้ต้องขังไปทำงานนอกเรือนจำ เจ้าหน้าที่ผู้มารับกับเจ้าหน้าที่ทางเรือนจำต้องลงนามรับและส่งผู้ต้องขังกันไว้ในสมุดบัญชีให้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๖๒ เวลาทำงานห้ามผู้ควบคุมอนุญาตให้บุคคลใดนอกจากผู้บังคับบัญชาหรือเจ้าหน้าที่ของเรือนจำเข้าใกล้ หรือพูดจา หรือให้สิ่งของไม่ว่าอย่างใดแก่ผู้ต้องขัง

ข้อ ๖๓ โดยปกติให้กำหนดเวลาทำงาน ดังนี้

๖๓.๑ เวลา ๐๖๐๐ ทำงานที่เกี่ยวกับการอนามัยผู้ต้องขัง การสุขาภิบาลของเรือนจำ หรือสถานที่ราชการบางแห่งที่เห็นสมควร

๖๓.๒ เวลา ๐๘๐๐ - ๐๙๐๐ รับประทานอาหารเช้า

๖๓.๓ เวลา ๐๙๐๐ จ่ายไปทำงานตามหน้าที่

๒๕๕

๖๓.๔ เวลา ๐๒๐๐ พักงาน

๖๓.๕ เวลา ๑๓๐๐ เริ่มทำงานต่อไป

๖๓.๖ เวลา ๑๖๐๐ เลิกงาน อาบน้ำ รับประทานอาหารเย็น และพักผ่อนต่อไปจนถึงเวลาเข้าห้องขัง

๖๓.๗ ก่อนถึงเวลานอน ให้ผู้ต้องขังได้มีการไหว้พระสวดมนต์ตามระเบียบของทหาร

ข้อ ๖๔ ในวันหยุดราชการต่าง ๆ โดยปกติให้ผู้ต้องขังทำการที่เกี่ยวกับการอนามัยของผู้ต้องขังการสุขาภิบาลของเรือนจำ และรับการอบรมในตอนเช้า (ระหว่างเวลา ๐๖๐๐ - ๑๒๐๐) ตอนบ่ายให้พักงาน

หมวด ๕

การอนามัยและการสุขาภิบาล

ข้อ ๖๕ ให้แพทย์เข้าตรวจเรือนจำ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการอนามัยของผู้ต้องขัง และการสุขาภิบาลของเรือนจำโดยทั่ว ๆ ไป ไม่น้อยกว่าเดือนละสองครั้ง

ในการตรวจนั้น เมื่อเห็นสมควรจะจัดการอย่างไรให้ชี้แจงแนะนำต่อสู้บังคับเรือนจำ และจดหมายเหตุบันทึกไว้ในสมุดตรวจของเรือนจำ

ข้อ ๖๖ ผู้ต้องขังทุกคน มีหน้าที่ต้องรักษาความสะอาดร่างกาย เครื่องนุ่งห่มหลับนอน เครื่องใช้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับตน ห้องขัง และส่วนใดส่วนหนึ่งของเรือนจำ

ข้อ ๖๗ โดยปกติให้จ่ายเครื่องนุ่งห่มหลับนอนแก่ผู้ต้องขัง ดังนี้

๖๗.๑ เสื้อกางเกงสองชุด

๖๗.๒ ผ้าอาบน้ำหนึ่งผืน

๖๗.๓ ผ้าห่มนอนหนึ่งผืน

๖๗.๔ หมอนหนึ่งใบ

๖๗.๕ เสื้อหรือผ้าปูนอนหนึ่งผืน

๖๗.๖ มุ้งหนึ่งหลัง

ข้อ ๖๘ เสื้อ ใ้คอพวงมาลัยแบบเดียวกับเสื้อชั้นในของทหาร กางเกง เป็นชนิดกางเกงขาสั้น อย่างกางเกงกีฬา

ข้อ ๖๙ เสื้อและกางเกงใ้ใช้สี ดังนี้

๖๙.๑ เรือนำทหารบก ใช้สีกาภิแกมเขียว

๖๙.๒ เรือนำทหารเรือ ใช้สีกาภิ

๖๙.๓ เรือนำทหารอากาศ ใช้สีเทา

ส่วนผ้าอาบน้ำ ผ้าห่มนอน หมอน เสื้อ หรือผ้าปูนอนนั้น ใ้อนุโลมจ่าย ใ้เช่นเดียวกับทหารในกรมกอง เฉพาะมุ้งนั้น ใ้พิจารณาจ่ายใ้ในโอกาสอันควร

ข้อ ๗๐ โดยปกติใ้ผู้บังคับบัญชาอนุญาตใ้นักโทษตั้งแต่ชั้นดีขึ้นไปกับ คนต้องขังและคนฝากขังออกเดินนอกห้องขัง หรือออกกำลังกายตามเวลาในเขตซึ่งกำหนดไว้ได้

ข้อ ๗๑ เรือนำทุกแห่ง ต้องจัดใ้มีสถานพยาบาลเพื่อเป็นที่ทำการ รักษาพยาบาลผู้ต้องขัง เว้นแต่สภาพการณ์ไม่เหมาะที่จะจัดตั้งกล่าวแล้วได้ จะจัดขึ้นใน สถานพยาบาลของทหารที่ใกล้เคียงที่สุดก็ได้

ข้อ ๗๒ เมื่อแพทย์หรือเจ้าพนักงานเรือนำพบผู้ต้องขังป่วย ใ้ปฏิบัติ ตามข้อ ๒๔ และข้อ ๒๕ โดยอนุโลม

ข้อ ๗๓ ผู้ต้องขังที่เป็นผู้ติดยาเสพติดอย่างร้ายแรง ใ้จัดเข้าเป็นผู้ป่วย โดยอนุโลม

หมวด ๑๐

การเลี้ยงอาหาร

ข้อ ๗๔ ห้ามผู้ต้องขังหุงหาประกอบอาหารเป็นส่วนตัวหรือนำอาหารไป รับประทานนอกเขตที่ทางการเรือนำได้กำหนดไว้ โดยมีใ้รับอนุญาตจากผู้บังคับเรือนำ

ข้อ ๗๕ นักโทษและคนต้องจำขังในความผิดฐานละเมิดต่อพระราชบัญญัติ ว่าด้วยวินัยทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จะต้องรับประทานอาหารซึ่ง ทางการเรือนำจ่ายใ้ จะรับประทานอาหารส่วนตัวได้แต่เฉพาะผู้ใ้ได้รับอนุญาตตาม ข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๖ โดยปกติต้องจัดให้ผู้ต้องขังได้รับประทานอาหารอย่างน้อยวันละสองมื้อ คือ เช้าและเย็น อาหารมื้อหนึ่ง ๆ ให้มีข้าวและกับ

ข้อ ๑๗ ผู้ต้องขังที่ทำงานหนักหรือตรากตรำ ผู้บัญชาการเรือนจำจะสั่งให้จัดอาหารเพิ่มให้มากสิ่งหรือมากมื้อขึ้นก็ได้ หรือจะอนุญาตให้นำอาหารส่วนตัวมารับประทานเป็นพิเศษก็ได้

ข้อ ๑๘ อาหารที่ผู้ต้องขังจะรับประทาน ต้องให้เจ้าหน้าที่แพทย์ตรวจก่อน ในกรณีที่เจ้าหน้าที่แพทย์มาตรวจไม่ได้ ให้จัดเจ้าพนักงานเรือนจำเป็นผู้ตรวจแทน

หมวด ๑๑

ข้อห้ามและข้อปฏิบัติของผู้ต้องขัง

ข้อ ๑๕ ผู้ต้องขังต้องปฏิบัติตน ดังต่อไปนี้

๑๕.๑ เมื่อมีอาการป่วย หรือมีทุกข์ร้อนอย่างใดเกิดขึ้นต้องรีบรายงานต่อผู้บังคับบัญชา

๑๕.๒ ต้องเคารพยำเกรงต่อผู้ใหญ่ และผู้บังคับบัญชาเหนือตน

๑๕.๓ ต้องไม่เกียจคร้านต่อหน้าที่การงาน

๑๕.๔ ต้องอยู่ในความควบคุมโดยแน่นอน จะไปไหนตามลำพังไม่ได้

๑๕.๕ ต้องกระทำตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา และเจ้าหน้าที่โดยเคร่งครัด และด้วยความเต็มใจ ไม่ประมาทเลินเล่อ หรือละเลย

๑๕.๖ ต้องรับประทานอาหารตามกำหนดเวลา จะแกล้งอดอาหารด้วยอุบายใด ๆ ไม่ได้เป็นเด็ดขาด

๑๕.๗ ห้ามเล่นการพนัน เสพยาเสพติด หรือ เครื่องดองของเมาทุกชนิด

๑๕.๘ ห้ามทะเลาะวิวาท หรือล้อเลียน และร้องรำทำเพลงไม่ว่าเวลาใด ๆ

๑๕.๙ ห้ามให้ทรัพย์สินแก่เจ้าพนักงาน หรือเจ้าหน้าที่ใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นโดยตรงหรือโดยอ้อม

๑๕.๑๐ ห้ามกล่าวเท็จ หรือรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา

๗๕.๑๑ ห้ามแสดงกิริยาวาจาหยาบคาย และลามกอนาจาร

๗๕.๑๒ ห้ามสูบบุหรี่ในขณะที่ทำงาน หรือในที่ต้องห้ามเว้นแต่ได้รับ

อนุญาต

๗๕.๑๓ ห้ามคบคิดกันจะหนี หรือทำร้ายเจ้าหน้าที่ หรือผู้ต้องขังด้วย

กันเอง

๗๕.๑๔ เมื่อทราบว่ามิผู้ใดจะก่อเหตุร้ายต้องรีบรายงานต่อผู้บังคับบัญชา

โดยเร็ว

ข้อ ๘๐ ห้ามผู้ต้องขังนำสิ่งของดังกล่าวต่อไปนี้ เข้ามาเก็บรักษาไว้ในเรือนจำ

คือ

๘๐.๑ ยาเสพติด หรือของมีนเมาอย่างอื่นรวมทั้งเครื่องมือใน

การใช้ประกอบการเสพ

๘๐.๒ สุราหรือสิ่งอื่นซึ่งดื่มได้เมออย่างสุรา

๘๐.๓ เครื่องอุปกรณ์สำหรับเล่นการพนัน

๘๐.๔ เครื่องอุปกรณ์ในการหลบหนี

๘๐.๕ อาวุธ

๘๐.๖ วัตถุระเบิด หรือน้ำมันเชื้อเพลิง หรือวัตถุอื่นใดที่ก่อให้เกิด

เพลิงได้

๘๐.๗ สัตว์มีชีวิต

๘๐.๘ ของเน่า ของเสีย ของที่มีพิษต่อชีวิตร่างกาย หรือของที่

ทำให้เกิดความรำคาญต่อผู้ต้องขังอื่น

๘๐.๙ สิ่งของที่นำเข้ามาเพื่อประโยชน์ในการแลกเปลี่ยนซื้อ

ขายเป็นการค้ากำไร

๘๐.๑๐ สิ่งของที่มีไว้เป็นการผิดกฎหมาย

ข้อ ๘๑ สิ่งของต่อไปนี้ ถ้ามีจำนวนไม่มากเกินสมควร ให้ผู้บังคับ

เรือนจำพิจารณาอนุญาตให้ผู้ต้องขังนำเข้ามา หรือเก็บรักษาไว้ในเรือนจำได้ คือ

๘๑.๑ เครื่องมือที่เกี่ยวข้องแก่การรักษาอนามัยของผู้ต้องขัง

๘๑.๒ เงินตรา

๘๑.๓ อาหารที่ปรุงแล้วเสร็จ ซึ่งยอมให้ผู้ต้องขังรับประทานได้ตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๑๐

ข้อ ๘๒ ผู้ต้องขังจะมีเงินตราติดตัวไว้ได้เพียงไม่เกินสามสิบบาท ส่วนที่เหลือนอกจากนั้นกับสิ่งของอันมีค่า ต้องจัดการมอบแก่ผู้บังคับเรือนจำ เพื่อนำฝากเจ้าหน้าที่การเงินต่อไปโดยเร็ว

ข้อ ๘๓ บรรดาสิ่งของซึ่งมิใช่สิ่งของต้องห้าม แต่ก็มีสิ่งของที่อนุญาตให้เก็บรักษาไว้ในเรือนจำได้ ต้องจัดการให้ผู้ต้องขังมอบหมายไว้กับญาติมิตร หรือบุคคลอื่นที่อยู่นอกเรือนจำ หรือให้จำหน่ายเสีย หากไม่อาจจะทำดังกล่าวได้ให้ผู้บังคับเรือนจำเก็บรวบรวมขึ้นบัญชีรักษาไว้และคืนให้เมื่อผู้นั้นพ้นโทษ

ข้อ ๘๔ สิ่งของซึ่งเข้าใจว่าจะได้มาจากการกระทำผิดกฎหมาย หรือมีไว้เป็นการผิดกฎหมายกับสิ่งของต้องห้ามตามข้อบังคับนี้ ให้เจ้าพนักงานยึดไว้แล้วรีบรายงานต่อผู้บัญชาการเรือนจำ เพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป

ข้อ ๘๕ ข้อห้ามและข้อปฏิบัติของผู้ต้องขังตามหมวดนี้ ให้เจ้าพนักงานเรือนจำอ่านให้ผู้ต้องขังฟังไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละหนึ่งครั้ง ผู้ต้องขังที่เข้าใหม่ต้องอ่านให้ฟังด้วยทุกคน

หมวด ๑๒

การลงทัณฑ์ฐานผิดวินัย

ข้อ ๘๖ ผู้บังคับเรือนจำจังหวัดทหาร หรือผู้บังคับเรือนจำที่มีฐานะเทียบเท่าเรือนจำจังหวัดทหารมีอำนาจลงทัณฑ์ ดังต่อไปนี้

๘๖.๑ ภาคทัณฑ์

๘๖.๒ งด หรือลดสิทธิต่าง ๆ ได้ มีกำหนดไม่เกินสองเดือน

๘๖.๓ ขังเดี่ยวไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๘๗ ผู้บังคับเรือนจำมณฑลทหาร หรือผู้บังคับเรือนจำที่มีฐานะเทียบเท่าเรือนจำมณฑลทหารมีอำนาจลงทัณฑ์ ดังต่อไปนี้

๘๗.๑ ภาคทัณฑ์

๘๗.๒ งค หรือลดสิทธิต่าง ๆ ได้ มีกำหนดไม่เกินสามเดือน

๘๗.๓ ชั่งเดียวไม่เกินหนึ่งเดือน

ข้อ ๘๘ ผู้บังคับบัญชาเรือนจำทหารตั้งแต่ชั้นผู้บัญชาการเรือนจำขึ้นไป มีอำนาจลงทัณฑ์ตามพระราชบัญญัติเรือนจำทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๕ ได้ทุกสถาน แต่การงดหรือลดสิทธิต่าง ๆ นั้นมีกำหนดไม่เกินหกเดือน

ข้อ ๘๙ ในกรณีที่การกระทำอันหนึ่งอันเป็นความผิดจะต้องรับโทษหลายสถานนั้น ห้ามมิให้ลงโทษสำหรับความผิดนั้นเกินกว่าสองสถาน

ข้อ ๙๐ กรณีที่ผู้ต้องขังมีลักษณะเป็นคนดีด้าน โดยที่ได้รับทัณฑ์ทางวินัยทหาร หรือวินัยทางเรือนจำอย่างหนึ่งอย่างใดมาแล้วไม่น้อยกว่าสองครั้ง หรือขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาโดยจงใจมาแล้วแม้เพียงครั้งเดียว ถ้าผู้นั้นยังประพฤติผิดอีก ให้ผู้บัญชาการเรือนจำมีอำนาจหน้าที่พิจารณาสั่งเพิ่มทัณฑ์สถานอื่นในความผิดครั้งหลังนี้ได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๙๑ การชั่งเดียนั้น ให้กระทำโดยวิธีแยกผู้ต้องรับโทษจากผู้ต้องขังอื่น และกักขังไว้ในที่ซึ่งจัดขึ้นเป็นพิเศษ ห้ามติดต่อหรือพูดจากับผู้อื่นทั้งสิ้น เว้นแต่มีเหตุจำเป็นก็ให้ผู้บังคับเรือนจำมีอำนาจอนุญาตได้

ให้ผู้บังคับเรือนจำสั่งให้มีผู้คอยตรวจการชั่งให้เป็นไปตามวรรคหนึ่ง และสังเกตเมื่อเห็นมีอาการป่วยซึ่งจะต้องมีการรักษาพยาบาล

ข้อ ๙๒ ห้องมืดซึ่งจะใช้เป็นที่กักขังผู้ต้องโทษนั้น ให้เจ้าหน้าที่แพทย์ตรวจเห็นชอบด้วยว่าจะไม่เป็นการผิดต่ออนามัยอย่างร้ายแรง จึงใช้ได้

ข้อ ๙๓ การใช้ หรือเพิ่มเครื่องพันธนาการนั้น ให้ผู้บัญชาการเรือนจำพิจารณาเลือกใช้ให้สมควรแก่ความผิด แต่เฉพาะตรวนห้ามใช้เกินกว่าสองชั้นเป็นอันขาด

หมวด ๑๓

การเยี่ยมผู้ต้องขัง

ข้อ ๙๔ การเยี่ยมผู้ต้องขังนั้น ให้เยี่ยมได้เฉพาะวันหยุดงานระหว่างเวลา ๑๒๐๐ - ๑๕๐๐ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นให้ผู้บังคับเรือนจำมีอำนาจอนุญาตให้เยี่ยมเป็นพิเศษในวันและเวลาอื่นได้

ข้อ ๕๕ คนต้องขังในระหว่างสอบสวนห้ามการเยี่ยม เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้บังคับเรือนจำ

ข้อ ๕๖ กรณีนอกจากที่กล่าวในข้อ ๕๔ และข้อ ๕๕ ห้ามเจ้าหน้าที่เรือนจำอนุญาตให้ผู้ใดเยี่ยมผู้ต้องขังเป็นอันขาด

ข้อ ๕๗ เจ้าหน้าที่เรือนจำจะอนุญาตให้ผู้เยี่ยมพบกับผู้ต้องขังได้แต่เฉพาะในบริเวณเรือนจำ และในที่ซึ่งได้กำหนดไว้เท่านั้น และขณะเยี่ยมต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่กำกับคอยดูคอยฟังอยู่ด้วยตลอดเวลาที่เยี่ยม

ข้อ ๕๘ ผู้บังคับเรือนจำอนุญาตให้ทนายซึ่งแตกต่างผู้ต้องขัง ติดต่อกับผู้ต้องขังโดยไม่ต้องมีเจ้าหน้าที่กำกับคอยฟังก็ได้แล้วแต่จะเห็นสมควร

ข้อ ๕๙ ถ้าผู้มาเยี่ยมกับผู้ต้องขังพูดกันเป็นภาษาอื่น ซึ่งเจ้าหน้าที่ผู้กำกับฟังไม่เข้าใจ หรือพูดเป็นเชิงยุยงเลื่อมสอนในทางทุจริต หรือด้วยอุบายอย่างใด ๆ ก็ดี ให้เจ้าหน้าที่นั้นมีอำนาจที่จะห้ามพูดกันต่อไปได้แล้วรีบรายงานผู้บังคับเรือนจำทราบทันที

ข้อ ๑๐๐ ผู้คุม หรือผู้ต้องขังคนใด ทราบว่าผู้มาติดต่อกับผู้ต้องขังกระทำการใด ๆ เป็นเชิงยุยงเลื่อมสอนในทางทุจริต ให้รีบรายงานให้ผู้บังคับเรือนจำทราบ

เมื่อผู้บังคับเรือนจำได้รับรายงานดังกล่าวแล้วจะสั่งให้นำตัวผู้ต้องขังกลับคืนเข้าห้องขังและบังคับผู้มาเยี่ยม หรือผู้มาติดต่อให้ออกจากเรือนจำไปในทันทีก็ได้

ข้อ ๑๐๑ ถ้าผู้มาเยี่ยม หรือติดต่อนำสิ่งของมาให้ผู้ต้องขัง เจ้าหน้าที่ผู้กำกับต้องตรวจของนั้นก่อน เมื่อเห็นเป็นของไม่ต้องห้าม จึงให้มอบแก่ผู้ต้องขังรับไป ถ้าเป็นของต้องห้ามต้องยึดของนั้นไว้ แล้วรีบรายงานให้ผู้บังคับเรือนจำทราบ

หมวด ๑๔

การลา

ข้อ ๑๐๒ การอนุญาตให้ลานั้น จะกระทำได้ต่อเมื่อผู้บัญชาการเรือนจำได้พิจารณาแล้วเห็นความจำเป็นและได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

ข้อ ๑๐๓ เมื่อผู้ใดได้รับอนุญาตให้ลาได้ ผู้บัญชาการเรือนจำจะต้องทำหนังสือสำคัญมอบให้ผู้นั้นติดตัวไป และผู้ได้รับอนุญาตต้องนำหนังสือสำคัญนี้ไป

แสดงต่อเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองท้องที่ที่ไปนั้นทราบ ในกำหนดเวลาที่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาไปถึง ถ้าไม่แสดงเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองจะจับตัวส่งมายังเรือนจำก็ได้

ข้อ ๑๐๔ เมื่อได้อนุญาตให้นักโทษผู้ใดลาไป ให้ผู้บัญชาการเรือนจำแจ้งต่อตำรวจสันติบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องถื่นผู้ได้รับอนุญาตลาไปนั้นด้วยแล้วแต่กรณี

หมวด ๑๕

การพักการลงโทษ

ข้อ ๑๐๕ นักโทษจะพักการลงโทษได้ต่อเมื่อคณะกรรมการต่อไปนี้จะเห็นชอบ และได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

คณะกรรมการให้ประกอบด้วยผู้บัญชาการเรือนจำเป็นประธาน และมีนายทหารสัญญาบัตรชั้นผู้บังคับกองร้อย ผู้บังคับการเรือชั้น ๓ หรือผู้บังคับหมวดบินชั้น ๒ ขึ้นไป มีจำนวนไม่น้อยกว่าสองคน

ข้อ ๑๐๖ เงื่อนไขระหว่างพักการลงโทษ ให้กำหนดไว้เป็นสองสถานดังต่อไปนี้ คือ

๑๐๖.๑ ให้ละเว้นการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างดังต่อไปนี้

๑๐๖.๑.๑ ไม่กระทำผิดอาญาขึ้นอีก

๑๐๖.๑.๒ ไม่เข้าไปในเขตพื้นที่ที่กำหนดไว้

๑๐๖.๑.๓ ไม่ประพฤติตนในทางเสื่อมเสีย เช่น เสพยาเสพติด เล่นการพนัน เป็นต้น

๑๐๖.๒ ให้กระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้

๑๐๖.๒.๑ ให้รายงานตนต่อเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจแห่งท้องถื่นที่ไปอยู่ หรือเจ้าพนักงานเรือนจำทหารตามกำหนดเวลาเดือนละหนึ่งครั้ง

๑๐๖.๒.๒ ให้กระทำการหาเลี้ยงชีพตามที่เจ้าพนักงานจัดหาให้

๑๐๖.๒.๓ ให้กระทำการหาเลี้ยงชีพในกิจการงานที่ผู้
นั้นมียู่แล้ว หรือมีญาติมิตรจัดหาให้

๑๐๖.๒.๔ ให้ปฏิบัติกิจทางศาสนา

ข้อ ๑๐๗ เมื่อมีอนุมติพักการลงโทษแล้ว ให้ผู้บัญชาการเรือนจำออก
หนังสือสำคัญซึ่งระบุเงื่อนไขไว้ให้นั้นให้แก่ักโทษรับไปเป็นคู่มือ และมีหนังสือแจ้งต่อ
ผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องถิ่นที่ักโทษผู้นั้น ไปอยู่

ข้อ ๑๐๘ หนังสือสำคัญที่ออกให้ตามข้อ ๑๐๗ นั้น เป็นหน้าที่ของผู้ได้รับ
การพักการลงโทษจะต้องแสดงแก่เจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ หรือเจ้า
พนักงานเรือนจำทหาร หากหนังสือสำคัญนั้นหายต้องรีบรายงานต่อผู้บัญชาการเรือนจำ
ทหารเพื่อขอรับฉบับแทน

ถ้าไม่แสดงหนังสือสำคัญ เจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจจะจับตัว
ส่งคืนเรือนจำก็ได้

หมวด ๑๖

การปล่อยตัว

ข้อ ๑๐๙ เมื่อนักโทษคนใดจะต้องปล่อยตัวให้พ้นโทษให้ผู้บังคับเรือนจำ
เสนอรายงานต่อผู้บัญชาการเรือนจำ เพื่อขอคำสั่งปล่อยตัวก่อนถึงกำหนดวันปล่อยตัว
เจ็ดวัน

ข้อ ๑๑๐ เมื่อผู้บัญชาการเรือนจำได้รับรายงานขออนุญาตปล่อยนักโทษ
ตามข้อ ๑๐๙ ต้องจัดนายทหารสัญญาบัตรไปตรวจสอบก่อนปล่อยนั้นทุกครั้ง

ข้อ ๑๑๑ ถ้าเป็นการปล่อยตัวคนต้องขังตามคำสั่งของศาล หรือของ
เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจแล้ว ให้ผู้บังคับเรือนจำจัดการปล่อยตัวได้ ส่วนหมายหรือเอกสาร
การสั่งปล่อยนั้น ให้เสนอต่อผู้บัญชาการเรือนจำ

ข้อ ๑๑๒ เมื่อถึงกำหนดปล่อย ให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

๑๑๒.๑ เรียกสิ่งของที่จ่ายประจำตัวคืน

๑๑๒.๒ คืนทรัพย์สินของผู้ต้องขังให้แก่ผู้ต้องขังไป

๑๑๒.๓ ทำหลักฐานในการปล่อยตัว

๑๑๒.๔ ผู้ต้องขังคนใดไม่มีเครื่องแต่งกายจะแต่งออกไปจากเรือนจำ ให้จ่ายเครื่องแต่งกายให้ชุดหนึ่งตามที่เห็นสมควร

๑๑๒.๕ ออกบัตรแสดงบริสุทธิ์ให้

ข้อ ๑๑๓ เมื่อจะมีการปล่อยตัวผู้ต้องขังดังกล่าวมาแล้ว ในวันและเวลาใด ให้ผู้บังคับเรือนจำแจ้งไปยังต้นสังกัดของผู้นั้น เพื่อจัดเจ้าหน้าที่มารับตัวต่อไป

หมวด ๑๓

การประหารชีวิตนักโทษ

ข้อ ๑๑๔ การประหารชีวิตนักโทษ ให้มีคณะกรรมการดำเนินการคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ผู้บัญชาการเรือนจำเป็นประธานกรรมการ ผู้บังคับเรือนจำ และแพทย์หนึ่งคน ซึ่งแต่งตั้งโดยผู้มีอำนาจสั่งลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยธรรมนูญศาลทหารเป็นกรรมการ ในกรณีที่ ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษมียศต่ำกว่าผู้บัญชาการเรือนจำให้ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษซึ่งมียศเท่ากันหรือสูงกว่าผู้บัญชาการเรือนจำเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการดังกล่าว

คณะกรรมการมีหน้าที่ตรวจตราระมัดระวังให้การประหารชีวิตเป็นไปตามกฎหมาย และระเบียบปฏิบัติ

ให้ผู้บัญชาการเรือนจำแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ผู้ทำการยิงไม่น้อยกว่าสองคน และเจ้าหน้าที่ระวังเหตุพอสมควร พร้อมทั้งจัดหาปืนที่ใช้ยิง และเตรียมสถานที่สำหรับประหาร

ข้อ ๑๑๕ เมื่อเจ้าพนักงานเรือนจำได้รับหมายแจ้งโทษเด็ดขาดแล้ว ให้รีบถ่ายรูปนักโทษผู้ต้องโทษประหารชีวิตทั้งด้านหน้าและด้านข้าง ครึ่งตัวไม่สวมหมวก ขนาด ๑๐ x ๑๕ เซนติเมตร ให้เรือนจำเก็บไว้หนึ่งชุด ส่งไปศาลเพื่อติดสำนวนหนึ่งชุด รูปถ่ายเหล่านั้นให้ผู้บังคับเรือนจำลงลายมือชื่อรับรองกำกับไว้หลังรูปถ่ายด้วย และให้สอบถามนักโทษว่ามีข้อที่จะถวายเรื่องราวขอรับพระราชทานอภัยโทษ หรือจะทำพินัยกรรมหรือไม่ แล้วทำบันทึกให้นักโทษลงลายมือชื่อไว้ ถ้ามีให้รีบปฏิบัติการไปตามกฎหมายและระเบียบปฏิบัติ หรือช่วยเป็นธุระจัดการไปตามสมควร

ให้ผู้บังคับเรือนจำตรวจสอบคดี คำหาญ รูปพรรณตามทะเบียนรายตัวและ
ทำบันทึกเป็นหลักฐานไว้ให้เรียบร้อยก่อนถึงวันประหารชีวิต ทั้งนี้เพื่อมิให้ผิดตัว

ข้อ ๑๑๖ ก่อนถึงวันประหารชีวิต ให้คณะกรรมการบริหารจัดการพิมพ์
ลายนิ้วมือนักโทษผู้ต้องโทษ ประหารชีวิตสามฉบับ และลงลายนิ้วมือชื่อกำกับในแผ่น
พิมพ์ลายนิ้วมือแล้วส่งไปยังกองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
หรือกองกำกับการวิทยาการเขตแล้วแต่กรณีสองฉบับ พร้อมด้วยแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือ
ของผู้ต้องโทษประหารชีวิตนั้นที่มีอยู่ทางเรือนจำ เพื่อตรวจพิสูจน์ว่าเป็นลายนิ้วมือของ
บุคคลคนเดียวกันหรือไม่ และเมื่อตรวจพิสูจน์แล้วได้ผลประการใด ให้ขอให้ผู้ตรวจ
ส่งผลการพิสูจน์พร้อมด้วยแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมุดังกล่าวคืนคณะกรรมการด้วยอย่างละ
หนึ่งฉบับ

ข้อ ๑๑๗ เมื่อถึงวันประหารชีวิต ให้คณะกรรมการตรวจสอบรูปถ่ายกับ
ตัวนักโทษตลอดจนหลักฐานต่าง ๆ จนเป็นที่แน่ใจว่าไม่ผิดตัว ไม่วิกลจริต หรือไม่ใช่
หญิงมีครรภ์ แล้วให้คณะกรรมการจัดให้นักโทษประกอบพิธีกรรมทางศาสนา เสร็จแล้ว
ให้ผู้บังคับเรือนจำนำสำเนาคำพิพากษาที่ให้ประหารชีวิต และคำสั่งของผู้มีอำนาจสั่ง
ลงโทษ อ่านให้นักโทษฟังและให้นักโทษลงลายมือชื่อรับทราบไว้ ต่อจากนั้นให้
คณะกรรมการ และเจ้าหน้าที่ผู้ทำการยิงพร้อมทั้งเจ้าหน้าที่ระวางเหตุนำนักโทษไปยัง
สถานที่ประหารชีวิตและจัดการยิงเสียให้ตายต่อหน้าคณะกรรมการ

หากคณะกรรมการตรวจสอบรูปถ่ายกับตัวนักโทษตลอดจนหลักฐาน
ต่าง ๆ แล้ว ปรากฏว่าไม่ใช่บุคคลคนเดียวกัน หรือนักโทษวิกลจริต หรือนักโทษเป็น
หญิงมีครรภ์ ให้ระงับการประหารชีวิตไว้ก่อน แล้วรายงานผู้มีอำนาจสั่งลงโทษโดยเร็ว

เมื่อผู้มีอำนาจสั่งลงโทษได้รับรายงานตามความในวรรคก่อนแล้ว ให้
พิจารณาคำเนินการต่อไปตามกฎหมายและระเบียบปฏิบัติ

ข้อ ๑๑๘ เมื่อประหารชีวิตแล้ว ให้คณะกรรมการปฏิบัติ ดังนี้

๑๑๘.๑ ถ่ายรูปผู้ต้องโทษประหารชีวิต ด้านหน้าครึ่งตัว ขนาด
๑๐ x ๑๕ เซนติเมตร โดยคณะกรรมการลงลายมือชื่อรับรองกำกับไว้

๑๑๘.๒ ทำบันทึกการประหารชีวิตให้ข้อความปรากฏว่า ได้

ตรวจร่างกายนักโทษผู้ถูกประหารชีวิตแล้วปรากฏว่าตายจริง

๑๑๘.๓ พิมพ์ลายนิ้วมือผู้ต้องโทษประหารชีวิต และลงลายมือชื่อคณะกรรมการไว้สองฉบับส่งไปยังกองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือกองกำกับการวิทยาการเขตแล้วแต่กรณี เพื่อตรวจสอบตามนัยแห่งข้อ ๑๑๖ อีกครั้งหนึ่ง และขอให้ผู้ตรวจส่งแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือคืนไปยังคณะกรรมการหนึ่งฉบับพร้อมด้วยผลการตรวจ

๑๑๘.๔ ทำรายงานการประหารชีวิตเสนอผู้มีอำนาจสั่งลงโทษโดยเร็ว เพื่อให้ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษรายงานกระทรวงกลาโหมต่อไป ส่วนหลักฐานทั้งหมดให้รวบรวมเก็บรักษาไว้ที่เรือนจำประกอบประวัตินักโทษ

๑๑๘.๕ ศพนักโทษนั้น ถ้ามีญาติมาขอรับก็ให้รับไป ถ้าไม่มีให้จัดการฝัง หรือบรรจุเก็บไว้ตามแต่จะเห็นสมควร

ข้อ ๑๑๙ สถานที่สำหรับประหารชีวิตต้องอยู่ในที่ซึ่งไม่อาจเกิดภัยอันตรายแก่ประชาชน

ข้อ ๑๒๐ ในเวลาที่มีการรบหรือสถานะสงคราม ถ้าไม่สามารถจะปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ได้ครบถ้วนก็ให้ปฏิบัติตามเท่าที่จะทำได้ แต่ต้องไม่ให้ขัดกับกฎหมายและต้องบันทึกเหตุขัดข้องไว้ในรายงานการประหารชีวิตด้วย

หมวด ๑๘

การร้องทุกข์ ยื่นเรื่องราว และถวายฎีกา

ข้อ ๑๒๑ การร้องทุกข์นั้น อาจจะทำด้วยวาจา หรือด้วยการยื่นเป็นหนังสือก็ได้ ถ้ากระทำด้วยวาจา ให้เจ้าพนักงานที่ได้รับคำร้องทุกข์บันทึกคำร้องทุกข์นั้นไว้ บันทึกคำร้องทุกข์ หรือหนังสือร้องทุกข์ต้องลงลายมือชื่อผู้ร้องทุกข์

ข้อ ๑๒๒ การร้องทุกข์ การยื่นเรื่องราว และการถวายฎีกานั้น หากผู้ต้องขังไม่สามารถจัดหาเครื่องเขียนส่วนตัวได้ ต้องจัดของราชการให้

การเขียนคำร้องทุกข์ เรื่องราว หรือฎีกา ผู้ต้องขังจะเขียนเอง หรือขอร้องให้ผู้อื่นเขียนให้ตามถ้อยคำของตนเองก็ได้ หากตนไม่สามารถจะเขียนได้เอง

การเขียนดังกล่าวในวรรคสอง ต้องเขียนในที่ซึ่งทางเรือนจำจัดให้
 ในกรณีที่ผู้ต้องขังขอสงวนข้อความลับ ห้ามมิให้เจ้าพนักงานอยู่ใกล้
 ในระยะที่อาจจะอ่านได้หรือขอร้อง หรือยอมให้ผู้อื่นมีโอกาสเช่นนั้น นอกจากผู้ต้องขัง
 จะยินยอม

ข้อ ๑๒๓ หนังสือร้องทุกข์ หรือเรื่องราว หรือฎีกานั้น ให้ผู้ต้องขังยื่นต่อ
 ผู้บังคับเรือนจำหรือจะใส่ลงในที่ซึ่งทางการได้จัดไว้เป็นพิเศษเพื่อการนั้นก็

ข้อ ๑๒๔ เมื่อผู้บังคับเรือนจำได้รับหนังสือดังกล่าวในข้อ ๑๒๓ แล้ว
 หากมิใช่เป็นกรณีดังกล่าวในข้อ ๑๒๕ ให้เปิดผนึกซองออกอ่านตรวจดูข้อความและ
 ปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

๑๒๔.๑ สอบข้อเท็จจริง

๑๒๔.๒ แก้ไขหรือช่วยเหลือตามคำร้องขอตามสมควรแก่กรณี

๑๒๔.๓ เสนอต่อไปยังผู้บัญชาการเรือนจำ พร้อมกับรายงาน
 ซึ่งแจ้งการปฏิบัติที่กล่าวแล้ว

ข้อ ๑๒๕ ข้อความในหนังสือร้องทุกข์ เรื่องราว หรือฎีกานั้น ถ้าผู้ต้องขัง
 จะขอรักษาเป็นความลับก็ให้ใส่ซองปิดผนึกและเขียนหน้าซองว่า “ลับ” ถ้าผู้ต้องขัง
 ไม่ได้เขียนคำนี้ไว้ ให้เจ้าพนักงานเรือนจำเขียนให้ในเมื่อทราบความประสงค์

หนังสือตามวรรคหนึ่ง ห้ามเจ้าพนักงานเรือนจำอ่าน แต่มีหน้าที่จะต้อง
 จัดส่งไปยังผู้รับ หากเป็นหนังสือถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม หรือทูตเกล้า ๆ
 ถวายแล้ว ให้ส่งไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อดำเนินการต่อไปตามระเบียบ

ข้อ ๑๒๖ คำสั่ง หรือคำชี้แจงตอบคำร้องทุกข์ เรื่องราว หรือฎีกา ต้อง
 แจงให้ผู้ยื่นทราบ และจัดให้ผู้ยื่นได้ลงลายมือชื่อรับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย

หมวด ๑๕

การพิมพ์ลายนิ้วมือ

ข้อ ๑๒๗ เมื่อมีผู้ต้องขังหาว่ากระทำผิดทางอาญา หลบหนีคดีอาญา
 หลบหนีที่ควบคุม หรือหลบหนีเรือนจำ ให้ผู้สอบสวนปฏิบัติ ดังนี้

๑๒๗.๑ ให้พิมพ์ลายนิ้วมือผู้ต้องหาคนละสามฉบับ สำหรับในกรุงเทพมหานครให้ส่งไปยังกองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำหรับในจังหวัดอื่นที่เป็นท้องที่เดียวกันกับเขตตำรวจภูธรเขตใดให้ส่งไปยังกองกำกับการวิทยาการเขตในเขตนั้นแล้วแต่กรณี เพื่อตรวจสอบทั้งสามฉบับ เมื่อได้รับแจ้งผลการตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่ดังกล่าวแล้ว ให้นำแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือพร้อมทั้งผลการตรวจสอบติดสำนวนส่งไปยังอัยการทหาร เมื่อได้รับผลการตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบแล้ว โดยจะเป็นแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือ หรือรายการประวัติอาชญากรก็ตาม ซึ่งแสดงว่าผู้ต้องหาประวัติเป็นบุคคลเคยต้องโทษมาแล้วก่อนที่จะติดสำนวนส่งไปยังอัยการทหาร ให้ปฏิบัติดังนี้

๑๒๗.๑.๑ บันทึกลายนิ้วมือที่ปรากฏในช่องเลขหมายบัญชีการต้องโทษ (บ.ช.ท.) ที่.....ซึ่งปรากฏในรายการประวัติอาชญากร หรือในแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือลงไว้ในสมุดรายงานคดี หรือหลักฐานเกี่ยวกับคดีของผู้ต้องหาคนนั้น ๆ กับให้บันทึกลายนิ้วมือ บ.ช.ท. นี้ลงในแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือทุกฉบับที่จะติดสำนวนส่งไปยังอัยการทหารด้วย

๑๒๗.๑.๒ เมื่อคดีถึงที่สุด และจะต้องแจ้งผลคดีไปให้ กองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือกองกำกับการวิทยาการเขตทราบ แล้วให้บันทึกลายนิ้วมือ บ.ช.ท. ของบุคคลนั้น ๆ ไปให้ทราบด้วยทุกครั้ง

๑๒๗.๑.๓ การสอบถามทุกกรณี หรือการแจ้งความเคลื่อนไหว ต่าง ๆ ของบุคคลที่เคยส่งพิมพ์ลายนิ้วมือไปให้ตรวจสอบแล้ว ให้แจ้งเลขหมาย บ.ช.ท. ของบุคคลนั้น ไปให้ทราบด้วยทุกครั้ง

๑๒๗.๒ การกรอกข้อความลงในแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือ ให้กรอก ชื่อตัว ชื่อสกุล ชื่อหา เพศ หมายเลขคดี วันเดือนปีที่จับ กับข้อความอื่น ๆ ตลอดจนคำนิรूपพรรณ และประวัติย่อให้ครบถ้วนทุกช่องและ

๑๒๗.๒.๑ ถ้าหากทราบ หรือผู้ถูกพิมพ์ลายนิ้วมือยอมรับว่า เคยต้องโทษมาก่อนให้บันทึกว่า “เคยต้องโทษฐาน.....” ด้วยตัวอักษรสีแดง

๑๒๗.๒.๒ ถ้าผู้ต้องการรับสารภาพในกรณีที่ต้องหา
 ในชั้นสอบสวนและยอมรับว่าเคยต้องโทษมาก่อนให้บันทึกว่า “รับสารภาพ เคย
 ต้องโทษฐาน.....” ด้วยตัวอักษรสีแดง

๑๒๗.๓ การส่งแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือไปขอให้ตรวจสอบ ให้
 ส่งพร้อมกับหนังสือนำส่งหมายเลข ๑ ท้ายข้อบังคับนี้ และให้จัดส่งโดยเร็วที่สุด

หากจะต้องส่งสำนวนการสอบสวนให้อัยการทหารก่อนที่จะได้รับแจ้ง
 ผลการตรวจสอบ ให้ผู้สอบสวนบันทึกติดสำนวนไว้ว่า ได้ส่งแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือไปให้
 กองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือกองกำกับการวิทยาการ
 เขตตรวจสอบแล้ว โดยหนังสือที่เท่าใด ลงวันเดือนปีใดด้วย หรือจะสำเนาหนังสือ
 ดังกล่าวติดสำนวนไว้ก็ได้ ในกรณีเช่นนี้เมื่อได้รับแจ้งผลการตรวจสอบแล้ว ให้จัดการ
 ส่งแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือ พร้อมทั้งผลการตรวจสอบตามไปยังอัยการทหาร โดยเร็วที่สุด

ข้อ ๑๒๘ เมื่ออัยการทหารได้รับสำนวนการสอบสวนจากพนักงาน
 สอบสวน หรือเจ้าหน้าที่ผู้สอบสวนฝ่ายทหารเพื่อป้องกันศาลทหาร ให้ตรวจดูว่าผู้สอบ
 สอบวนได้จัดการพิมพ์ลายนิ้วมือผู้ต้องหาทุกคน และส่งไปตรวจสอบแล้วหรือไม่ หากยัง
 มิได้ดำเนินการดังกล่าว ให้ทัณฑวงพนักงานสอบสวน หรือเจ้าหน้าที่ผู้สอบสวนฝ่าย
 ทหารรีบจัดการเสียทุกราย

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่กองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจ
 แห่งชาติ หรือกองกำกับการวิทยาการเขต แจ้งผลการตรวจสอบลายนิ้วมือผู้ต้องหาไปยัง
 อัยการทหารโดยตรง หากปรากฏว่าผู้ต้องหามีประวัติเป็นบุคคลเคยต้องโทษมาก่อน ให้
 อัยการทหารกรอกเลขหมาย บ.ช.ท. จากระายการประวัติอาชญากรของผู้ต้องหาลงไว้ใน
 แผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือของผู้ต้องหาคนนั้น ๆ ที่มีอยู่ในสำนวนทุกฉบับ

เมื่อคดีถึงที่สุดเป็นหน้าที่ของอัยการทหารจะต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

๑๒๘.๑ ถ้าศาลพิพากษาให้จำคุก หรือทั้งจำทั้งปรับ ให้อัยการ
 ทหารส่งแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือ และรายการประวัติอาชญากร (ถ้ามี) ให้ผู้บังคับการ
 เรือนจำดำเนินการต่อไป

๑๒๘.๒ ถ้าศาลพิพากษาปรับ รอการกำหนดโทษ รอการลงโทษ หรือกักขัง ให้อัยการทหารบันทึกโทษลงในแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือที่ติดมากับสำนวนการสอบสวนให้ครบถ้วนทุก ๆ ช่องที่กำหนดไว้ แล้วจัดการดังนี้

๑๒๘.๒.๑ ในกรุงเทพมหานครให้ส่งไปยังกองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ภายในห้าวัน นับตั้งแต่วันที่คดีถึงที่สุด

๑๒๘.๒.๒ สำหรับในจังหวัดอื่นที่เป็นท้องที่เดียวกันกับเขตตำรวจภูธรใดให้ส่งไปยังกองกำกับการวิทยาการเขตในเขตนั้น ภายในห้าวัน นับตั้งแต่วันที่คดีถึงที่สุด

๑๒๘.๓ รายการที่ต้องบันทึกตามคำพิพากษา มีดังนี้

๑๒๘.๓.๑ ชื่อศาลที่ตัดสิน

๑๒๘.๓.๒ หมายเลขคดีดำและคดีแดง

๑๒๘.๓.๓ เรื่องที่ต้องหา

๑๒๘.๓.๔ กำหนดโทษ

๑๒๘.๓.๕ ฐานความผิด

๑๒๘.๓.๖ บทกฎหมายและมาตราที่ลงโทษ

๑๒๘.๓.๗ วันที่ต้องโทษ

๑๒๘.๓.๘ วันพ้นโทษหรือวันปล่อยตัว ถ้าไม่อาจ

ทราบได้เพราะตัวขอประกันผลัดชำระค่าปรับ หรือต้องถูกกักขังแทนค่าปรับ ให้บันทึกวันที่ศาลตัดสิน

๑๒๘.๔ การบันทึกคำพิพากษาลงในแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือ ต้องพิมพ์ผิด หรือเขียนตัวบรรจง ด้วยหมึก

๑๒๘.๕ การส่งแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือเมื่อคดีถึงที่สุดไปให้กองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือกองกำกับการวิทยาการเขต ให้ส่งโดยมีหนังสือนำส่งตามแบบหมายเลข ๒ ท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๒๘ เรือนจำทหาร มีหน้าที่ปฏิบัติการเกี่ยวกับการพิมพ์ลายนิ้วมือนับตั้งแต่วันที่

๑๒๕.๑ การรับตัวผู้ต้องขัง

เมื่อรับตัวผู้ต้องขัง ให้จัดการพิมพ์ลายนิ้วมือผู้ต้องขังทุกคนเก็บไว้เป็นหลักฐานคนละสองฉบับ

๑๒๕.๒ ผู้ต้องขังพ้นโทษ

ก่อนที่ผู้ต้องขังคนใดจะพ้นโทษออกไปจากเรือนจำหรือสถานควบคุมหนึ่งเดือนให้จัดการ ดังนี้

๑๒๕.๒.๑ เรือนจำในกรุงเทพมหานคร ให้ส่งแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือผู้ต้องขังพ้นโทษไปยังกองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ คนละสองฉบับ แต่ถ้าผู้ต้องขังพ้นโทษคนใดต้องคำพิพากษาศาลให้ลงโทษในฐานกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินทุกกรณี ให้ส่งแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือเพิ่มขึ้นอีกคนละหนึ่งฉบับ รวมเป็นคนละสามฉบับ

๑๒๕.๒.๒ เรือนจำในจังหวัดอื่นที่เป็นท้องที่เดียวกันกับเขตตำรวจภูธรเขตใดให้ส่งแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือไปยังกองกำกับการวิทยาการเขตในเขตนั้น คนละสองฉบับ

๑๒๕.๒.๓ ถ้าจะต้องปล่อยผู้ต้องขังนั้นไปก่อนได้รับโทษจำคุก เช่น ต้องขังมาพอกับโทษหรือยอมเสียค่าปรับตามคำพิพากษา รอการกำหนดโทษ รอการลงโทษ เป็นต้น ก่อนจะปล่อยตัวไปให้พิมพ์ลายนิ้วมือผู้ต้องขังนั้นทันทีคนละสองฉบับ แล้วกรอกข้อความลงในแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือให้ครบถ้วนส่งไปให้กองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือกองกำกับการวิทยาการเขต ซึ่งท้องที่ที่เรือนจำนั้นตั้งอยู่ในเขตตำรวจภูธรเขตนั้นแล้วแต่กรณี

๑๒๕.๓ ผู้ต้องขังตาย

เมื่อผู้ต้องขังอยู่ระหว่างพิจารณา หรือผู้ที่ศาลพิพากษาเสร็จเด็ดขาดแล้วตายลงให้ส่งแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือของผู้ตายหนึ่งฉบับไปยังกองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือกองกำกับการวิทยาการเขต ซึ่งท้องที่ที่เรือนจำนั้นตั้งอยู่ในเขตตำรวจภูธรเขตนั้นแล้วแต่กรณี ทำการตรวจสอบทุกราย และแจ้งเหตุให้ทราบด้วย

๑๒๕.๔ ผู้ต้องขังหลบหนี

เมื่อผู้ต้องขังหลบหนีการควบคุมไปให้ผู้บังคับเรือนจำรวบรวมหลักฐานการหลบหนีของผู้นั้น คือ แผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือสองฉบับ รูปถ่าย (ถ้ามี) บัญชีผู้ต้องขังหลบหนี สำเนาหมายจับ สำเนาหมายจำคุก สำเนาหมายขัง สำเนาคำสั่งควบคุมตัวกับหนังสือนำส่ง แล้วเสนอผู้บังคับบัญชา เพื่อขอให้เจ้าพนักงานตำรวจหรือพนักงานฝ่ายปกครองในท้องที่ที่เรือนจำนั้นตั้งอยู่จัดการออกหมายจับให้ แล้วจัดการ ดังนี้

๑๒๕.๔.๑ เรือนจำในกรุงเทพมหานคร ให้ส่งหลักฐานการหลบหนีของผู้ต้องขังไปยังกองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ แล้วขอให้กองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จัดการแยกแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือพร้อมด้วยหลักฐานการหลบหนีส่งไปให้กองกำกับการวิทยาการเขตเอง

๑๒๕.๔.๒ เรือนจำในจังหวัดอื่นที่เป็นท้องที่เดียวกันกับเขตตำรวจภูธรเขตใดให้ส่งหลักฐานการหลบหนีของผู้ต้องขังไปยังกองกำกับการวิทยาการเขต ในเขตตำรวจภูธรเขตนั้น แล้วขอให้กองกำกับการวิทยาการเขตนั้น จัดการแยกแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือพร้อมด้วยหลักฐานการหลบหนีส่งไปให้กองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติเอง

๑๒๕.๕ การบันทึกเลขหมาย บ.ช.ท.

การส่งแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือของผู้ต้องขังพ้นโทษ ผู้ต้องขังตาย หรือผู้ต้องขังหลบหนี ไปให้กองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือกองกำกับการวิทยาการเขตดำเนินการให้กรอกประวัติย่อ และดำเนินรูปพรรณ ผู้ต้องขังให้สมบูรณ์พร้อมเลขหมาย บ.ช.ท. ตามที่ได้รับแจ้งจากอัยการทหารลงไว้ในแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือ หรือในบัญชีผู้ต้องขังหลบหนีด้วยทุก ๆ คน

๑๒๕.๖ เมื่อจับผู้ต้องขังหลบหนีได้ หรือผู้ต้องขังกลับมาเอง ให้ผู้บังคับเรือนจำรายงานผู้บังคับบัญชา เพื่อแจ้งไปยังกองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือกองกำกับการวิทยาการเขตแล้วแต่กรณี เพื่อให้จัดการตรวจสอบแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือและถอนประกาศสืบจับ

๑๒๕.๗ การส่งแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือผู้ต้องขังพ้นโทษ ผู้ต้องขัง

ตาย หรือ ผู้ต้องขังหลบหนีไปให้กองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติหรือกองกำกับการวิทยาการเขต ให้ส่งโดยมีหนังสือนำส่งตามแบบหมายเลข ๓ ท้ายข้อบังคับ นี้

ข้อ ๑๓๐ การพิมพ์ลายนิ้วมือทุกชนิดจะต้องพิมพ์โดยวิธีกลิ้งนิ้วจากเล็บข้างหนึ่งไปจนบรรจบขอบเล็บอีกข้างหนึ่ง ให้มีลายเส้นตัดเห็นได้ชัดเจน ไม่พร่าหรือมัวหรือมีดลอะเลื้อน หมึกที่พิมพ์ต้องไม่หนาหรือบางเกินไปทุก ๆ นิ้ว กับให้ดำเนินการดังนี้

๑๓๐.๑ นิ้วมือใดเป็นลายแบบมัดหวาย ต้องพิมพ์ให้ติดจุดสันคอนกับ จุดใจกลางให้สามารถนับลายเส้นจากจุดสันคอนกับจุดใจกลางได้ทุก ๆ เส้น

๑๓๐.๒ ถ้านิ้วมือใดเป็นลายแบบก้นหอย ต้องพิมพ์ให้ติดจุดสันคอนข้างขวาและข้างซ้ายให้สามารถสาวลายเส้นจากจุดสันคอนทางซ้ายมือไปสู่จุดสันคอนทางขวามือได้ถูกต้อง

๑๓๐.๓ การพิมพ์ลายนิ้วมือ ให้พิมพ์ให้ติดตั้งแต่ข้อนิ้วช่วงที่ ๑ ไปจนถึงปลายนิ้วให้มีลายเส้นเห็นได้โดยชัดเจนและให้เต็มนิ้ว ระวังอย่าให้กลับมือและเปลี่ยนนิ้วให้ผิดจากช่องแบบพิมพ์ ถ้านิ้วหนึ่งนิ้วใดพิการเห็นชัดเจนไม่ได้ก็ให้หมายเหตุไว้ที่ช่องสำหรับนิ้วนั้น ลายพิมพ์นิ้วมือใดที่พิมพ์ไม่ติดจุดสันคอนหรือจุดใจกลางเพียงอย่างเดียวอย่างหนึ่งนั้น จะใช้ในการตรวจสอบไม่ได้

๑๓๐.๔ ถ้าพิมพ์ลายนิ้วมือผู้ใด ให้สอบสวนเสียก่อน เมื่อเห็นถูกต้องไม่ผิดตัวแล้วจึงให้เขียนข้อความลงในแบบพิมพ์และพิมพ์ลายนิ้วมือผู้นั้น

๑๓๐.๕ เครื่องใช้สำหรับพิมพ์ลายนิ้วมือ ต้องมีให้พร้อม คือ

๑๓๐.๕.๑ แท่นสำหรับค้ำคิ่งหมึก

๑๓๐.๕.๒ ลูกกลิ้งยางสำหรับค้ำคิ่งหมึก

๑๓๐.๕.๓ หมึกชนิดพิมพ์หนังสือ (หมึกอื่นใช้ไม่ได้)

๑๓๐.๕.๔ แบบพิมพ์ลายนิ้วมือ

๑๓๐.๕.๕ โต๊ะชนิดเขียนหนังสือสำหรับพิมพ์ลายนิ้วมือ

๑๓๐.๕.๖ แท่นประทับแบบพิมพ์

๑๓๐.๖ แบบพิมพ์ให้ใช้กระดาษแข็งสีขาว ขนาด ๒๐ X ๒๐ เซนติเมตร ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบังคับนี้

หมวด ๒๐

แบบพิมพ์

ข้อ ๑๓๑ ในเรือนจำทุกแห่งต้องจัดให้มีแบบพิมพ์ไว้ประจำดังต่อไปนี้คือ

๑๓๑.๑ ทะเบียนคนต้องขังระหว่างสอบสวน หรือพิจารณา (แบบ ร.จ.๑)

๑๓๑.๒ ทะเบียนนักโทษ (แบบ ร.จ.๒)

๑๓๑.๓ ทะเบียนคนต้องขัง (ทางวินัย) (แบบ ร.จ.๓)

๑๓๑.๔ ใบฝากผู้ต้องขัง และรับคืน (แบบ ร.จ.๔)

๑๓๑.๕ ใบจ่ายผู้ต้องขัง และรับคืน (แบบ ร.จ.๕)

๑๓๑.๖ สมุดรับฝากเงินของผู้ต้องขัง (แบบ ร.จ.๖)

๑๓๑.๗ สมุดรับฝากสิ่งของ และรับคืน (แบบ ร.จ.๗)

๑๓๑.๘ บัญชีเสนอปล่อยนักโทษ (แบบ ร.จ.๘)

๑๓๑.๙ บัตรอนุญาตลา สำหรับนักโทษ (แบบ ร.จ.๙)

๑๓๑.๑๐ บัตรอนุญาตพักการลงโทษ (แบบ ร.จ.๑๐)

๑๓๑.๑๑ บัตรแสดงบริสุทธิ์ (แบบ ร.จ.๑๑)

๑๓๑.๑๒ สมุดตรวจการเรือนจำ

๑๓๑.๑๓ สมุดบัญชีสิ่งของ

แบบพิมพ์ดังกล่าวให้ใช้ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบังคับนี้

หมวด ๒๑

บทเบ็ดเตล็ด

ข้อ ๑๓๒ สิ่งของต้องห้ามซึ่งระบุไว้ในหมวด ๑๑ ให้ใช้บังคับถึงบุคคล นอกจากผู้ต้องขังด้วย เว้นแต่ เงินหรือสิ่งของอื่นที่จะนำเข้าไป หรือนำออกมาจาก เรือนจำ หรือส่งมอบให้ หรือรับจากผู้ต้องขัง เพียงเท่าที่ได้รับอนุญาตไว้ หรือเมื่อได้ ปฏิบัติตามเงื่อนไขอันกำหนดไว้ในระเบียบปฏิบัติของเรือนจำนั้น

ข้อ ๑๓๓ การย้ายนักโทษระหว่างเรือนจำทหารต่างเหล่าทัพ ให้ผู้บัญชาการเรือนจำที่ควบคุมตัวนักโทษอยู่เดิมทำความตกลงกับเรือนจำที่จะรับตัวนักโทษไปทำการควบคุมตัวต่อ และจะต้องได้รับอนุมัติจากผู้บังคับบัญชาของเรือนจำทั้งสอง ซึ่งมีตำแหน่งตั้งแต่ชั้นผู้บัญชาการมณฑลทหาร หรือเทียบเท่าขึ้นไปแล้วจึงจะดำเนินการย้ายได้เมื่อย้ายแล้วให้เรือนจำที่ควบคุมนักโทษอยู่เดิมรายงานให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมทราบ โดยให้แนบทะเบียนนักโทษ (แบบ ร.จ.๒) ไปด้วย

ในการย้ายนักโทษดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้ส่งหมายแดงแจ้งโทษเด็ดขาด หลักฐานทะเบียนนักโทษและประวัติของนักโทษผู้นั้น ตลอดจนรายละเอียดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกับตัวนักโทษผู้นั้นด้วย

ข้อ ๑๓๔ เมื่อคนต้องขัง หรือคนฝากขังได้รับบาดเจ็บสาหัส หรือถึงตาย ในขณะที่ช่วยเหลือเจ้าพนักงานผู้กระทำการตามหน้าที่ที่ดี ในขณะที่ทำการตามหน้าที่ของตนอันอาจเป็นอันตรายต่อความปลอดภัยหรือชีวิตที่ดี มีสิทธิจะได้เงินรางวัลตามจำนวนที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมพิจารณาเห็นสมควร โดยพฤติการณ์แห่งกรณี

ข้อ ๑๓๕ ให้ผู้บังคับบัญชาตั้งแต่ชั้นผู้บัญชาการเรือนจำขึ้นไปกำหนดระเบียบปฏิบัติปลีกย่อยได้ตามความจำเป็นโดยไม่ขัดต่อข้อบังคับนี้

หมวด ๒๒

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๓๖ บรรดาแบบพิมพ์และหนังสือนำส่งที่มีอยู่เดิมให้ใช้ไปจนกว่าจะหมด หากจะจัดทำขึ้นใหม่จึงให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕

(ลงชื่อ) พลเอก ธรรมรักษ์ อิศรางกูร ณ อยุธยา

(ธรรมรักษ์ อิศรางกูร ณ อยุธยา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

หมายเหตุ:- หลักฐานเหตุผลในการประกาศใช้ข้อบังคับฉบับนี้ คือ ปรับปรุงข้อบังคับทหารว่าด้วยเรือรบให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการราชทัณฑ์ การเปลี่ยนแปลงของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับเรือรบ และรูปแบบของข้อบังคับตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ โดยเป็นการออกข้อบังคับที่อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติเรือรบ พุทธศักราช ๒๔๗๕ และเป็นไปตามมาตรา ๒๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ บัญญัติให้กระทำได้กับเป็นการสมควรยกเลิกข้อบังคับทหารที่ ๑๐/๑๒๐๖๗ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๐ และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม ๒๕๕๐ ทั้ง ๕ ฉบับ รวมทั้งยกเลิกคำสั่งทหาร ที่ ๕๕/๑๕๕๔ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๒ , คำสั่งทหารที่ ๑๕๘/๑๑๕๓๗ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๒ , คำสั่งทหารที่ ๒๑๗/๒๑๕๕๐ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๖ และคำสั่งทหารที่ ๒๗๗/๒๒๐๕๕ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ให้เป็นฉบับเดียวกัน เพื่อให้เกิดความสะดวกในการปฏิบัติราชการจึงจำเป็นต้องออกข้อบังคับนี้

แบบพิมพ์ลายนิ้วมือ ผู้ต้องหา ฯลฯ

วัน เดือน ปี ที่พิมพ์ลายนิ้วมือ.....ส่วนราชการ.....

ผู้ถูกพิมพ์ลายนิ้วมือ

บ.ช.ท.....

ชื่อ นามสกุล.....

ลายมือชื่อ.....

เจ้าหน้าที่ผู้พิมพ์ลายนิ้วมือ

ชื่อนามสกุล.....

ลายมือชื่อ.....

หมายเลขสารบบ

ลายพิมพ์นิ้วมือ

หมายเลขบัญชีประวัติ

การกระทำความผิด

รหัสลายพิมพ์

นิ้วมือ.....

แยกรหัสอื่น

๑. นิ้วหัวแม่มือขวา	๒. นิ้วชี้ขวา	๓. นิ้วกลางขวา	๔. นิ้วนางขวา	๕. นิ้วก้อยขวา
๖. นิ้วหัวแม่มือซ้าย	๗. นิ้วชี้ซ้าย	๘. นิ้วกลางซ้าย	๙. นิ้วนางซ้าย	๑๐. นิ้วก้อยซ้าย
มือซ้ายพิมพ์กดพร้อมกัน ๔ นิ้ว		นิ้วหัวแม่มือ ซ้าย	นิ้วหัวแม่มือ ขวา	มือขวาพิมพ์กดพร้อมกัน ๔ นิ้ว

ส่วนราชการ.....

คดีที่...../๒๕.....

ข้อหา.....

วัน เดือน ปี ที่เกิดเหตุ.....วัน/เดือน/ปี ที่ถูกจับกุม.....

ประวัติและดำเนินรูปพรรณ

บัตรประจำตัวข้าราชการ ฯลฯ

สังกัด.....เลขที่.....

เพศ ชาย หญิง

ชื่อ นามสกุล.....

เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เชื้อชาติ.....สัญชาติ.....

สูง.....ชม. น้ำหนัก..... ก.ก.

รูปร่าง.....สีผิว.....

ตำหนิ/พิการ/ลายสัก.....

ลักษณะและนิสัยอันเป็นที่น่าสังเกต.....

ภูมิลาเนา.....

อาชีพ.....

สถานที่ทำงาน.....

ชื่อภรรยา/สามี.....

ลงชื่อ.....ผู้บันทึก

(.....)

ตำแหน่ง.....

ผลการตรวจสอบประวัติ

ลงชื่อ..... ลงชื่อ.....
(.....) (.....)

...../...../.....

เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบ เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจเก็บ

ผลคดี

ชั้นพนักงานสอบสวน.....

ชั้นพนักงานอัยการ.....

ศาล.....

คดีดำ.....คดีแดง.....

คำพิพากษา.....

ฐาน.....

ต้องตามกฎหมาย.....

วันพิพากษา.....

กำหนดวันลงโทษ.....

เรือนจำ.....

ลงชื่อ.....ผู้บันทึก

(.....)

ตำแหน่ง.....

แบบหนังสือนำส่งหมายเลข ๑

ที่.....

เรื่อง ขอให้ตรวจสอบลายนิ้วมือ.....

เรียน.....

อ้างถึง.....

สิ่งที่ส่งมาด้วย.....

ข้าพเจ้าขอส่งแบบพิมพ์ลายนิ้วมือของ.....ดังปรากฏ
จำนวนและรายชื่อตามบัญชีข้างท้ายนี้มาทำการตรวจสอบถ้าได้ความว่าเป็นคนเคยต้องโทษมาแล้วขอให้ส่งใบ
แดงแจ้งโทษไปยัง.....ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

.....

(.....)

.....

ลำดับ	ชื่อตัวและชื่อสกุล	เรื่องที่ต้องการ	หมายเหตุ

แบบหนังสือนำส่งหมายเลข ๒

ที่.....

ที่ทำการอัยการศาล.....

.....

เรื่อง ส่งแบบพิมพ์ลายนิ้วมือจำเลย

เรียน

อ้างถึง

สิ่งที่ส่งมาด้วย

ข้าพเจ้าขอส่งแบบพิมพ์ลายนิ้วมือของจำเลยที่ถูกศาลพิพากษาให้ลงโทษตามบัญชีรายชื่อท้ายหนังสือนี้ มาเพื่อเก็บไว้ตรวจสอบ รวม.....ฉบับ

ขอแสดงความนับถือ

.....

(.....)

.....

ลำดับ	ชื่อจำเลย	หมายเหตุ	ลำดับ	ชื่อจำเลย	หมายเหตุ

แบบหนังสือนำส่งหมายเลข ๓

ที่.....

เรียนจำ.....

.....

เรื่อง ขอส่งแบบพิมพ์ลายนิ้วมือนักเรียน

เรียน

อ้างถึง

สิ่งที่ส่งมาด้วย

ข้าพเจ้าขอส่งแบบพิมพ์ลายนิ้วมือของผู้ต้องขังพื้นที่พันธกิจประจำเดือน.....พ.ศ.....ตามบัญชี

รายชื่อท้ายหนังสือนี้ มาเพื่อเก็บไว้ตรวจสอบ รวม.....ฉบับ

ขอแสดงความนับถือ

.....

(.....)

.....

ลำดับ	ชื่อผู้ต้องขัง	เลขประจำตัว	คดีแดง	ฐานความผิด	วัน เดือน ปี ที่พันธกิจ	หมายเหตุ

ทะเบียนคนต้องขังระหว่างสอบสวนหรือพิจารณา

- (๑) ชศ นาม.....เครื่องหมาย.....อายุ.....ปี
- (๒) สังกัด.....
- (๓) ตำแหน่ง.....
- (๔) นามบิดา มารดา.....นามภริยา/สามี.....
- (๕) อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
- (๖) ต้องหา.....
- (๗) ขังตามหมายหรือคำสั่ง.....
- (๘) ตั้งแต่วันที่.....
- (๙) เคยต้องโทษมาแล้ว.....ครั้ง

(ลงชื่อ).....

เจ้าหน้าที่งานทะเบียน

หมายเหตุ

จำหน่ายเมื่อ.....
ตามคำสั่ง.....
ด้วยเหตุ.....

(ลงชื่อ).....

ผู้บังคับเรือนจำ.....

คำอธิบาย

สำหรับใช้ลงทะเบียนผู้ที่ถูกส่งตัวมาคุมขังในเรือนจำในระหว่างสอบสวนหรือพิจารณาของศาล
ทะเบียนนี้ให้ทำคนหนึ่งต่อแผ่นหนึ่ง หมายหรือคำสั่งให้รวมติดไว้ข้างหลังทะเบียนของผู้นั้น เป็นลำดับไป

ทะเบียนนักโทษ

- (๑) ชศ นาม.....เครื่องหมาย.....อายุ.....ปี
- (๒) สังกัด.....
- (๓) ตำแหน่ง.....
- (๔) นามบิดา มารดา.....นามภริยา/สามี.....
- (๕) อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
- (๖) มีความผิดฐาน.....
- (๗) ศาล.....คำพิพากษาลงโทษ.....
- (๘) เลขหมายคดี.....
- (๙) รับโทษเมื่อ.....
- (๑๐) กำหนดพ้นโทษ.....
- (๑๑) ผู้สั่งขัง.....

(ลงชื่อ)

เจ้าพนักงานทะเบียน

หมายเหตุ

.....
.....
.....

(ลงชื่อ).....

ผู้บังคับเรือนจำ.....

คำอธิบาย

สำหรับใช้ลงทะเบียนผู้ที่ศาลได้พิพากษาคดีถึงที่สุดแล้ว ส่วนผู้ที่ต้องขังในระหว่างสอบสวนหรือพิจารณาก่อน และภายหลังศาลได้พิพากษาคดีถึงที่สุดก็ให้คัดทะเบียน ผู้นั้นจาก แบบ ร.จ.๑ มาลงในแบบ ร.จ.๒ หมายหรือคำสั่งที่เกี่ยวข้องแก่ผู้นั้น ซึ่งนับแต่ฉบับที่ส่งเด็ดขาดแล้วเป็นต้นไป ให้รวมคิดไว้ข้างหลังทะเบียนนี้

ทะเบียนคนต้องขัง (ทางวินัย)

- (๑) ชศ นาม.....เครื่องหมาย.....อายุ.....ปี
- (๒) สังกัด.....
- (๓) ตำแหน่ง.....
- (๔) นามบิดา มารดา.....นามภริยา/สามี.....
- (๕) อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
- (๖) มีความผิดฐาน.....
- (๗) ผู้สั่งขัง.....คำพิพากษาลงโทษ.....
- (๘) ตั้งแต่.....
- (๙) กำหนดพ้นโทษ.....
- (๑๑) ผู้สั่งขัง.....

(ลงชื่อ)

เจ้าพนักงานทะเบียน

หมายเหตุ
.....
.....

(ลงชื่อ)

ผู้บังคับเรือนจำ.....

คำอธิบาย

สำหรับใช้ลงทะเบียนคนที่ผู้บังคับบัญชาส่งลงมาในความผิดฐานละเมิดวินัย

(แบบ ร.จ.๔)

ใบฝากผู้ต้องขังและรับคืน

ฝาก		รับคืน				หมายเหตุ		
วัน เดือน พ.ศ.	เวลา	ชื่อผู้ต้องขัง	ลายมือชื่อผู้ฝาก	ลายมือชื่อผู้รับฝาก	วัน เดือน พ.ศ.	เวลา	ชื่อผู้ต้องขัง	ลายมือชื่อผู้รับคืน

คำอธิบาย

สำหรับลงรายการรับฝาก คนที่เจ้าหน้าที่นำมาฝากคุมขังไว้ชั่วคราว และลงลายมือชื่อผู้รับ ฝาก พร้อม
ด้วย วัน เดือน ปี ที่รับฝากหรือรับคืนไปไว้เป็นหลักฐาน

(แบบ ร.จ.๕)

ใบจ่ายผู้ต้องขังและรับคืน

จ่าย		ส่งคืน				หมายเหตุ	
วัน เดือน พ.ศ.	เวลา	ชื่อผู้ต้องขัง	จำนวน	ใบที่ใด	ลายมือชื่อผู้จ่าย	ลายมือชื่อผู้รับ	วัน เดือน พ.ศ.

คำอธิบาย

สำหรับลงรายชื่อและจำนวนผู้ต้องขังซึ่งมีผู้มาขอไปทำงาน หรือส่งไปเพื่อกิจการอย่างใดนอกเรือนจำ โดยผู้จ่าย ผู้ส่งและผู้รับต้องตรวจให้ถูกต้องตรงกัน แล้วลงลายมือชื่อผู้จ่าย ผู้ส่งและผู้รับไว้เป็นหลักฐานทุกครั้ง

(แบบ ร.จ.๖)

สมุดรับฝากเงินของผู้ต้องขัง

นามผู้ฝาก.....

วัน เดือน พ.ศ.	รายการ	เงิน						ลายมือชื่อ	
		รับ		จ่าย		คงเหลือ		ผู้ฝาก	ผู้รับฝาก
		บาท	สต.ศ.	บาท	สต.ศ.	บาท	สต.ศ.		

คำอธิบาย

สำหรับใช้เป็นหลักฐานในการรับและจ่ายเงินฝากของผู้ต้องขัง บัญชีนี้เมื่อผู้รับฝากเงิน ได้รับเงินหรือ
จ่ายเงินไป ต้องให้ผู้รับและผู้ฝากลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

สมุดรับฝากสิ่งของและรับคืน

วัน เดือน พ.ศ.	ฝาก				ถอน					
	รายการ	จำนวน	ลายมือชื่อผู้ฝาก	ลายมือชื่อผู้รับ	วัน เดือน พ.ศ.	รายการ	จำนวน	ลายมือชื่อผู้ถอน	ลายมือชื่อผู้จ่าย	หมายเหตุ

คำอธิบาย

สำหรับใช้เป็นหลักฐานในการรับฝากสิ่งของผู้ต้องขังบัญชีนี้ต้องลงรายการสิ่งของแยกเป็น
อย่างๆ ให้ผู้ฝากและผู้รับลงลายมือชื่อรับรองไว้เป็นหลักฐาน อนุโลมเช่นเดียวกับบัญชีรับฝากเงิน (แบบ ร.จ.๖)

(แบบ ร.จ.๘)

บัญชีเสนอปล่อยนักโทษ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

นักโทษซึ่งจะต้องปล่อยแจ้งไปนี้

ทะเบียน	ยศ นาม	เครื่องหมาย	หมายเลข	กรม กอง	ความผิด	กำหนดโทษ		วันต้องโทษ	วันพ้นโทษ	หมายเหตุ
						ปี	เดือน วัน			
รวมทั้งสิ้น.....คน										

(ลงชื่อ)

ผู้บังคับเรือนจำ.....

คำอธิบาย

ให้ทำเป็น ๒ ฉบับ ฉบับหนึ่งสำหรับเสนอต่อผู้บัญชาการเรือนจำ อีกฉบับหนึ่งสำหรับปิดประกาศไว้ที่เรือนจำ เพื่อให้นักโทษที่จะถูกปล่อยตัวได้ทราบกำหนดวันปล่อย

บัตรอนุญาตสำหรับนักโทษ

เรือนจำ.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

อนุญาตให้นักโทษ.....เครื่องหมาย.....

บุตร.....สังกัด.....

ลาไปเพื่อ.....

อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

มีกำหนด.....วัน

นับตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

จนถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

(ลงชื่อ)

ผู้บัญชาการเรือนจำ.....

คำอธิบาย

ต้องนำหนังสือสำคัญนี้ ไปแสดงต่อเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองท้องถิ่น ๑ ไปนั้นภายในกำหนด ๒๔ ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ไปถึง ถ้าไม่แสดงเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองจะจับตัวส่งมายังเรือนจำก็ได้

บัตรอนุญาตพักการลงโทษ

เรือนจำ.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

อนุญาตให้นักโทษ.....เครื่องหมาย.....

บุตร.....สังกัด.....

พักการลงโทษไปอยู่ที่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

นับตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

จนถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

โดยมีเงื่อนไขว่า.....

.....

.....

.....

.....

(ลงชื่อ)

ผู้บัญชาการเรือนจำ.....

บัตรแสดงความบริสุทธิ์

เรือนจำ.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

บัตรนี้แสดงว่า.....เครื่องหมาย.....

บุตร.....สังกัด.....

ซึ่งต้องโทษจำคุกอยู่ในเรือนจำ.....

ในความคิดฐาน.....

มีกำหนดโทษ.....ปี.....เดือน.....วัน.....นั้น บัตรนี้ทางเรือนจำ

ได้ปล่อยตัว.....ให้เป็นอิสระไปแล้วตั้งแต่วันที่.....

เดือน.....พ.ศ. โดย.....

.....
.....

(ลงชื่อ).....

ผู้บัญชาการเรือนจำ.....